

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਕਲਗੀਧਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜੋਤਿ

ਅਮੋਲਾ ਹੋਲਾ

[ਅਰਥਾਤ ਹੋਲੇ ਦੇ ਅਮੋਲਕ ਕਬਿੱਤ
ਤੇ ਵੇਦਾਂਤ ਦੀ ਹੋਲੀਆਂ]

ਕ੍ਰਿਤ

ਸਚਖੰਡ ਨਿਵਾਸੀ ਕਵੀਰਾਜ

ਸ੍ਰੀ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਬੰਗਾ ਸੋਹਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਤਸਰੋਵਰ

ਜਿਸਕੋ

ਉਕਤ ਕਵੀਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਰ, ਭਾਈ
ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਿੱਲਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਆਪਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਸੰਮਤ ੧੯੬੩ ਬਿਃ
ਵਿਚ ਛਪਵਾਯਾ

ਵਜ਼ੀਰ ਹਿੰਦ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਵਿਚ ਛਪਯਾ।

ਬੇਨਤੀ

ਇਹ ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਾਂਤਿ ਮਈ ਪਵਿਤਰ ਕਬਿਤ
ਕਵੀਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਬੁੰਗਾ
ਸੋਹਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮਰਤ ਸਰੋਵਰ ਨੇ ਸੰਮਤ ੧੯੨੫
ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਵਿਚ ਰਚਕੇ ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ
ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਏ। ਉਸਦੇ ਉਪਰੰਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ
ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਬਿਤ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ
ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੰਮਤ ੧੯੩੩ ਵਿਚ ਆਪਦਾ ਸਰੀਰ
ਚੜ੍ਹ ਜਾਣੇ ਪਰ ਦਾਸ ਇਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਪ ਸਚਖੰਡ ਪਧਾਰ ਗਏ ਅਰ ਦਾਸ ਦੀ
ਆਰਬਲਾ ਭੀ ੮੦ ਨੂੰ ਢੁਕ ਪਈ ਹੈ। ਸਰੀਰਾਂ ਦਾ
ਕੁਝ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਬਿਤ ਅਜੇ ਤਕ ਕੰਠਾਗਰ
ਹੀ ਹਨ, ਕੁਝ ਕਬਿਤ ਕਲਮੀ ਭੀ ਸਨ। ਸੰਗਤ ਦੀ
ਲੋਚਨਾ ਅਰ ਕਵੀਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਇਕ ਪਵਿਤਰ ਯਾਦ-
ਗਾਰ ਨਮਿਤ ਉਸ ਕੰਠਾਗਰ ਤੇ ਕਲਮੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ
ਛਪਵਾਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਾਂਤ ਦੀਆਂ ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਦਾ-
ਰੰਗੀ ਕਬਿਤ ਭੀ ਵਿਚ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਵੀਰਾਜ ਜੀ
ਦੀ ਹੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਕਵਿਤਾ ਅਜੇ ਲਿਖਤ ਵਿਚ
ਪਈ ਹੈ। ਜੇ ਅਵਿਕਾਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਛਪਵਾਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ॥

ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਬੁੰਗਾ ਬਿੱਲਾਂ ਵਾਲਾ

ਜੋਤਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਗਲਾਚਰਨ

ਕਥਿਤ

ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਦੈਨੀ ਬੇਦ ਬਾਨੀ ਯੰ
ਬਖਾਨਤਿ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਰਨ
ਬਿਨਾ ਕਹੂੰ ਹੈ ਅਨੰਦ ਨਾ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕ੍ਰਿਤ ਕੈ ਜੀਵ
ਜਰਯੇ, ਕਰੈ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲ
ਯਾ ਸੀਤਲ ਤੇ ਚੰਦ ਨਾ॥ ਸੰਤਨ

(੨)

ਕੀ ਸੇਭਾ ਬਿਜੰਤ ਹੈ ਨਿਹਾਲ
ਸਿੰਘ, ਯਾ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਪੁੰਜ
ਪਾਪ ਹੈ ਨਿਕੰਦਨਾ ॥ ਪਾਛੇ
ਕੁਛੁ ਪਛਨੇ ਕਬਿਤ ਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧ
ਛਾਦ, ਆਦਿ ਮੈਂ ਕਰੀਜੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸੁ ਕੋ ਬੰਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪਨ
ਕਟੈਯਾ ਮਨ ਸੁੱਧਤਾ ਕਰੈਯਾ,
ਬਰਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੈਯਾ ਸਤਸੰਗ ਕੋ
ਬਤੈਯਾ ਹੈ ॥ ਗੁਫ ਗੁਨ ਗੈਯਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜੈਯਾ ਭਯਾ, ਸ੍ਰੀ
ਸੰਪਦਾ ਸਹੈਯਾ ਅਨੀ ਆਸੁਰੀ
ਦਰੈਯਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ

(੩)

ਰਾਜ ਜਾਨਤ ਚਤੁਰਭੈਯਾ, ਉਚਨ
ਤੇ ਉਚੀ ਗਿਆਨ ਗਿਰਾ ਕੇ
ਧਰੈਯਾ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੋਧ ਕੈਯਾ
ਭਵ ਮੀਚ ਕੇ ਹਰੈਯਾ, ਐਸੇ
ਬਾਛਤ ਫਲੋਂ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਹੀ
ਦਿਵੈਯਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨੇ ਜੀ
ਸਕਲ ਕਾਨ ਦੈ ਕੈ ਏਕ ਚਿਤ
ਹੈ ਕੈ, ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕੇ ਅਨੂਪੁ
ਸਮੇ ਆਜ ਹੈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸਤਸੰਗ
ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਕੋ ਜਾਨ ਲੀਜੈ,
ਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈਂ ਸੁਖੋਪਤਿ ਅਚਲ ਯੇ
ਰਾਜ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ

ਸੰਤ ਜੋੜ ਮੇਲਾ ਜਹਾਂ, ਤਹਾਂਚਲ
 ਆਈਯੋ ਯਾਂਤੇ ਭਲੇ ਨਹਿ ਕਾਜ
 ਹੈ॥ ਤਾਂਕੇ ਧੰਨਭਾਗ ਜਿਨਿ ਆਇ
 ਕੈ ਦੀਦਾਰ ਕੀਨੋ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੂ
 ਕੇ ਪਾਠ ਭੋਗ ਕੇ ਸਮਾਜ ਹੈ॥ ੩ ॥
 ਆਸੈ ਉਤਸਾਹ ਮੈਂ ਬਿਵਾਹ
 ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰੇਮ, ਸਾਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਕੀ ਉਮਾਹਿ ਸਾਮ ਆਈਏ ॥
 ਦੇਸ ਮੈਂ ਬਿਦੇਸ ਮੈਂ ਪ੍ਰਜੇਸ ਮੈਂ
 ਪ੍ਰਵੇਸ ਮਾਹਿ, ਛੋਡ ਕੇ ਅਸੇਸ
 ਕੋ ਬਿਸੇਸ ਇਹੀ ਗਾਈਏ॥ ਰਾਗ
 ਮੈਂ ਵਿਰਾਗ ਮੈਂ ਰੋਗ ਮੈਂ ਕਰੋਗ ਮੈਂ,

ਜੋਗ ਮੈਂ ਵਿਜੋਗ ਮੈਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇ
 ਕਰਾਈਏ ॥ ਜੋਗ ਮੈਂ ਜਲੂਸ
 ਮੈਂ ਜਹਾਜ ਮੈਂ ਜਮਾਨੇ ਮਾਹਿ,
 ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂ ਕੇ ਆਦ ਹੀ
 ਮਨਾਈਏ ॥ ੪ ॥ ਦੇਖੋ ਦੀਨ
 ਬੰਧੁ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ ਬਨਾਤੇ ਨਾਹਿ,
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋਈ ਭੂਲ ਕੇ
 ਨਾ ਲੇਵਤਾ ॥ ਜਾਨਤੇ ਨਾ ਸੰਤ
 ਕੋ ਪਛਾਨਤੇ ਨਾ ਪੁੰਨਨ ਕੇ, ਕਾਹੇ
 ਕੋ ਮਨਾਤੇ ਲੋਕ ਹਾਥ ਜੋੜ
 ਨੇਵਤਾ ॥ ਛਾਇ ਜਾਤੀ ਕਾਲਮਾ
 ਕਰਾਲ ਕਲੂ ਕਾਲ ਹੀ ਕੀ,

ਜੇਤੇ ਹੈ ਜਹਾਨ ਕੁੰਜ ਕਾਮਨਾ
 ਕੇ ਸੇਵਤਾ ॥ ਭੂਬ ਜਾਤੇ ਵੇਦ ਐ
 ਵਲਾਇ ਜਾਤੇ ਪੰਥ ਬਾਂਕੇ, ਭਾਗ
 ਜਾਤੇ ਰਾਗ ਐ ਪਲਾਇ ਜਾਤੇ
 ਦੇਵਤਾ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਰਨ
 ਸੰਸਕਾਰ ਤੇ ਸਹਿਜ ਲੈਕੈ,
 ਆਤਮ ਕੇ ਗਿਆਨ ਸੁਧਾ ਕੀਨੋ
 ਜਿਨ ਪਾਨ ਹੈ ॥ ਪਾਂਚੇ ਮੇਲ
 ਤਯਾਗ ਪਾਂਚ ਕੋਸ਼ ਤੇ ਅਸੰਗੀ
 ਲਖਯੋ, ਅੰਨ੍ਹੈ ਵਜਤਿਰੇਕ ਕੀ ਸੁ
 ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ ॥ ਬਿਦਯਾ
 ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਮਲ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ

(੭)

ਤੁਰਿਯਾ ਕੀ, ਏਕਰਸਜਾਨ ਸੁਧੀ
ਭਯੋ ਜੋ ਨਿਮਾਨ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੋ
ਨਾਮ ਖਾਲਸਾ ਖਲਾਸੇ ਤ੍ਰਿਤੈ ਤਨ
ਤੇ ਜੋ, ਸਦਾ ਨਿਰੋਪਾਧੀ ਮਹਾਂ
ਵਯੋਮ ਤੇ ਮਹਾਨ ਹੈ ॥ ੬ ॥
ਖੇਲੀ ਖੇਮ ਰੂਪ ਖੇਲ ਖਟ ਗੁਨ
ਖੀਨ ਕਰੇ, ਖਿਨ ਖਿਨੇ ਖਯਾਲ
ਖਬ ਖੌਰ ਜਸ ਭਾਲਸਾ ॥ ਖਲਕ
ਤੁ ਖਯਾਲੀ ਖੁਦਾ ਖਿਲਯੋ
ਖਦ ਖੋਇ ਖੋਜਯੋ, ਖਲ ਸੋਂ ਨ
ਖੇਲੈ ਹੈ ਖਿਲਾਰੀ ਖੁਦੀ ਟਾਲਸਾ
॥ ਖੇਤ੍ਰ ਖਿਨ ਖੇਤ੍ਰਗ ਅਖਿਨ

(੮)

ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਖੁਲੀ ਖੇਪ
ਖੋਯੋ ਖੋਭ ਖਰਤ ਨ ਲਾਲਸਾ ॥
ਖਾਟ ਖਾਲ ਖਾਕ ਖੰਫ ਖੇਦ ਖੁਸੀ
ਤੁੱਲ ਤਥਾ, ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਏਕ
ਜਾਨੈਸੋਈਖਾਲਸਾ ॥ ੭ ॥ ਪੰਥਕੋ
ਜਹਾਜ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
ਕੋ, ਰਚਯੋਗੁਰੂਸ੍ਵਾਮੀ ਨੇ ਪੁਰਾਨ
ਬੇਦ ਮੰਥ ਕੇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਬੀਨ
ਰਾਖੈ ਪਰਮ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਯਾ ਮੈਂ,
ਬ੍ਰਹਮ ਮੈਂ ਮਗਨ ਜੇ ਬਤੈਯਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਪੰਥ ਕੇ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸੀ ਮਿਗ
ਰਾਜ ਔਰ ਫਲ ਕੌਨ ਗਿਨੈ,

(੬)

ਸਾਂਤਿ ਜੋ ਮਤਾਂਤ ਮਿਲੈ ਪਢੇ
ਧਾਰੇ ਸੰਥ ਕੇ ॥ ਕੰਥ ਕੇ ਉਢੈਯਾ
ਚਾਰੋਂ ਬੇਦ ਕੇ ਪਢੈਯਾ ਭੈਯਾ,
ਬਾਰੰਬਾਰ ਜਾਤ ਬਲਿਹਾਰ ਗੁਰੂ
ਗੰਥ ਕੇ ॥ ੮ ॥ ਪਾਯੋ ਹੈ ਪਰਮ
ਪੁੰਨਪੰਥਜਯੋਂ ਪ੍ਰਯਾਗਕੇਕੋ, ਪੂਰਨ
ਪਰਾਨਪਾਠਫਲਰਿਦੇਆਯੋ ਹੈ ॥
ਗਾਯੋ ਹੈ ਸੁ ਤਿਨੈ ਰਾਗ ਰਾਗਣੀ
ਕੋ ਲਾਭ ਲੀਨੋ, ਸਗਲੀ ਜੇ
ਸਿੰਮ੍ਰਤੈਂ ਸੁ ਨੀਕੋ ਸਾਰ ਭਾਯੋਹੈ ॥
ਛਾਯਾ ਹੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਨ ਰਿਦੇ
ਤਾਂਨਿਹਾਲਸਿੰਘ, ਸੁਨਿਕੈ ਅਵਾਜ

ਨਾਟ ਉਰਿ ਜਾਂ ਬਸਾਯੋ ਹੈ ॥
 ਜਾਯੋ ਹੈ ਸਫਲ ਜਗ ਜਨਨੀ
 ਫੇਰ ਨ ਆਯੋ, ਹਾਥ ਜੋਰਿ ਗ੍ਰੰਥ
 ਜੁ ਕੋ ਸੀਸ ਜਾਂ ਝੁਕਾਯੋ ਹੈ ॥
 ੮॥ ਯੱਦਪਿ ਜੇ ਬੇਦ ਅਕਲੇਦ
 ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਖੈ ਭੇਦ, ਬਜਾਕਰਨ ਬੁਧ
 ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਕੋ ਬਿਚਾਰੈਗੋ ॥
 ਹੋਹਿੰਗੇ ਪੁਰਾਨੇ ਜੇ ਪੁਰਾਨ ਬਰ
 ਬੁਧੀਬਿਨਾ, ਸਿੰਮ੍ਰਤੈਂ ਕੀਸਿੰ ਤੀ
 ਮਨੀਖਾ ਕੰਨ ਧਾਰੈਗੋ ॥ ਸੰਤ
 ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਹੋਹਿੰਗੇ ਅਨੰਤ
 ਜੀਵ, ਮੋਟੀਮਤਿਵਾਰੇਪਰਮਪਦ

(੧੧)

ਕੋ ਨਿਹਾਰੈਗੋ॥ਯਾਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰਬੀਨ
ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਜੂ ਸੁਗਮ ਕੀਨੋ, ਅਬ
ਕਲੂ ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਹੀ
ਉਧਾਰੈਗੋ ॥ ੧੦ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਸ੍ਰਾਮੀ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਜੀ ਕੋ
ਅਮੋਲਾ ਹੋਲਾ ਲਿਖਜਤੇ

॥ ਕਬਿਤ ॥ ਲਾਯੋ ਹੋ
ਬਡੋਈ ਬਾਂਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਦੀਵਾਨ
ਗੁਰੂ, ਸੰਗਤੈਂ ਕੋ ਲਿਖ ਲਿਖ
ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਬੁਲਾਯੋ ਹੋ ॥

ਆਈ ਦੇਸ ਦੇਸਨ ਤੇ ਲਜਾਈ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਭੇਟ, ਗੁਰ ਪਦ ਪਾਸ
 ਧਰ ਸੀਸ ਹੂੰ ਝੁਕਾਯੋ ਹੋ॥ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਲੈ ਆਗਾਜਾ ਪਾਂਚੇ ਸਿੰਘਨ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਗਜਾਨਾਂਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਂਚ ਸੈ ਕੋ ਰੀਤਿ ਸੋ ਛਕਾਯੋ
 ਹੋ ॥ ਪਾਂਚੇ ਮੇਲ ਕੋਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬਿੰਦ੍ਰਾ ਯਥਾ ਯੋਗ ਦੀਨੀ,
 ਪਾਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਚਨ
 ਸੁਨਾਯੋ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਕੀਜੈਂਗੇ ਬਿਬਿਧ ਰਾਗ ਰੰਗ
 ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਹਾਸ, ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ

(੧੪)

ਐ ਗੁਲਾਲ ਕੋ ਉਡਾਵੈਂਗੇ ॥
ਰਾਧਕਾ ਰਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗਲਜਾਇ
ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ, ਰਾਗਨ ਮੈਂ ਸਾਜਨ
ਮੈਂ ਭੜੁਆ ਸੁਨਾਵੈਂਗੇ ॥ ਸੇਵਕ
ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸਭਨੋਂ ਨੇ ਸੁਨਯੋ
ਆਛੇ, ਮੀਤਨ ਕੀ ਗਾਲ ਪੈ
ਗੁਲਾਲ ਮੀਤ ਲਾਵੈਂਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੁ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਕਹਯੋ ਸ੍ਰੀ
ਅਨੰਦ ਪੁਰ, ਸੁਨੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਹੋਲਾ ਕਾਲ ਹੀ ਮਚਾਵੈਂਗੇ ॥੨॥
ਸਿੰਘਾਵਿਲੋਕਨੀ ॥ ਕਬਿਤ ॥
ਖਾਨੇ ਹੈਂ ਜੁ ਭਿੰਨੋ ਭਿੰਨ ਸੀਸੇ

ਤਾਂ ਗੁਲਾਬ ਰਾਖੇ, ਆਨੇ ਹੈਂ
 ਅਤਰ ਆਛੇ ਸੁਧੀ ਜੇ ਪਛਾਨੇ
 ਹੈਂ ॥ ਛਾਨੇ ਹੈ ਨ ਛਬਿ ਸੋਂ
 ਅੰਬਾਰ ਜਜੋਂ ਅੰਬੀਰਨ ਕੇ, ਤਜੋਂ
 ਹੀ ਲੈ ਗੁਲਾਲ ਬਿਅੰਤ ਰੀਤਿ
 ਸੋਂ ਲਗਾਨੇ ਹੈਂ ॥ ਗਾਨੇ ਹੈਂ ਗਵੱਧੇ
 ਆਨੇ ਤਾਨਾਰੀਰੀ ਜਾਨੇ ਸਜਾਨੇ,
 ਸੰਤ ਕਵਿ ਰਾਖੀ ਪਿਚਕਾਰੀਆਂ
 ਖਜਾਨੇ ਹੈਂ ॥ ਜਾਨੇ ਹੈਂ ਬਚਨ
 ਸੱਤਜ ਸਿੱਖਨ ਉਚਾਰੇ ਗੁਰੂ,
 ਹੋਇਗੇ ਜਰੂਰ ਹੋਲਾ ਕਾਲ ਹੀ
 ਬਖਾਨੇ ਹੈਂ ॥ ੩ ॥ ਕਬਿਤ ॥

ਨਚੈਗਾ ਜੁ ਮਨ ਰੂਪੀ ਭੂਤਨਾ
 ਹੈ ਚੰਚਲ ਜੋ, ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਸਾਥ
 ਮਿਲਜੇ ਲੋਲਪਤਾ ਰਚੈਗਾ ॥
 ਉਡੈਗਾ ਅੰਬੀਰ ਆਛੇ ਅਲਤਾ
 ਦੀਵਾਨਪਰ, ਗਹਿਕੈ ਭਿਗੋਵੈਂਗੇ
 ਨ ਭਾਜ ਕੋਊ ਬਚੈਗਾ ॥ ਸੰਤ
 ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਹੋਇਗੇ ਅਨੰਦ
 ਬਡੇ ਦੇਖ ਨਰ ਨਾਰੀਓਂ ਕਾ
 ਚਿੱਤ ਹੂੰ ਲਲਚੈਗਾ ॥ ਬੈਠੇ ਹੂੰ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕਹਜੇ ਸ੍ਰੀਗੁਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ, ਸੁਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
 ਹੋਲਾ ਕਾਲ ਮਚੈਗਾ ॥ ੪ ॥

(੧੭)

ਸਿੰਘਾਵਿਲੋਕਨੀ ॥ ਕਬਿਤ ॥
ਚਾਵੈਂਗੇ ਚਤੁਰ ਸੁਰੇਂ ਸਾਜ ਮੇਲ
ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ, ਕੇਸਰੀ ਗੁਲਾਬੀ
ਪਿਚਕਾਰੀਆਂ ਚਲਾਵੈਂਗੇ ॥
ਲਾਵੈਂਗੇ ਗੁਲਾਲ ਮੁਖ ਗਾਲ
ਲਾਲ ਹੈ ਰਸਾਲ, ਉਡਤ ਗੁਲਾਲ
ਪੇਖ ਸਭੀ ਹਰਖਾਵੈਂਗੇ ॥
ਖਾਵੈਂਗੇ ਕੜਾਉ ਮੇਵਾ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ
ਮਿੰਗਰਾਜ, ਰਿਦੇ ਬੀਚ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਵਧਾਵੈਂਗੇ ॥ ਧਾਵੈਂ
ਗੇ ਸੁ ਪਛੇ ਗਹੈਂ ਭਾਜ ਕੇ ਜੁ
ਚਲਯੋ ਚਹੈਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਯੋਂ ਕਹਯੋ

ਹੋਲਾ ਕਾਲ ਹੀ ਮਚਾਵੈਂਗੇ ॥ ੫

॥ ਕਬਿਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ

ਪਿਆਰੇ ਗੁਨੇ ਵਾਰੇ ਭਾਰੇ ਬਾਂਕੇ

ਸਿੰਘ, ਜਾਂਕੇ ਡੀਲ ਦੇਖਿ ਬਿਜੈ

ਭੁਮ ਜਾਤ ਭਾਗਯੋ ਹੈ ॥ ਸਨੇ

ਹੈਂ ਛਬੀਲੇ ਚੀਰ ਬੈਠੇ ਚਾਰੋਂ

ਓਰ ਧੀਰ, ਕਰੈਂ ਸੇ ਦੀਦਾਰ

ਜਾਂਕੇ ਭਾਲ ਭਾਗ ਜਾਗਯੋ ਹੈ ॥

ਸੇਵਕ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ ਮੱਧਜ ਸ੍ਰੀ

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਪਾਂਚੇ ਸਿੰਘ ਹੈਂ

ਹਜੂਰ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗਯੋ ਹੈ ।

ਸੋਭਾ ਕੇ ਸਮਾਜ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸ੍ਰੀ

(੧੯)

ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਹੋਲੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੈਂ
ਦੀਵਾਨ ਖੂਬ ਲਾਗਜੋ ਹੈ ॥੬॥

॥ ਕਥਿਤ ॥ ਖੁਲ੍ਹ ਜੋ ਏਕ
ਓਰ ਮਹਾਂ ਰਾਜੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ
ਹੈ, ਸਿੰਘ ਆਸ ਪਾਸ ਸਜਯੋ
ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸਚਜੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ
ਕੇਵਲ ਹਠੀਲੇ ਜਪੀ ਤਪੀ
ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਆਰ ਜਿਨੋਨਾਮ
ਸੁਧਾ ਅਚਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ
ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸਬਦ ਰਹੇ ਹੈਂ
ਪਛ, ਸੁਨਿਕੈ ਸ੍ਰਬੱਤ ਹੁੰਕੋਮਨੁਆ
ਲਲੱਚਜੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ

ਪਢਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸੀ
 ਕਬਿਤ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਕੇ
 ਹਜੂਰ ਹੋਲਾ ਮਚਯੋ ਹੈ ॥ ੭ ॥
 ਕਬਿਤ ॥ ਬੈਠੇ ਏਕ ਓਰ ਮਹਾਂ
 ਰਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਸਿੰਘ
 ਆਸ ਪਾਸ ਸਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਸੱਚਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ ਕੇਵਲ
 ਹਠੀਲੇ ਜਪੀ ਤਪੀ ਸਿੰਘ,
 ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਦੁਆਰ ਜਿਨੋਂ ਨਾਮ
 ਸੁਧਾ ਅੱਚਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਓਰ
 ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸਬਦ ਰਹੇ ਹੈਂ
 ਪਢ, ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ

ਮਨੂਆ ਲਲਚਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ
 ਓਰ ਵਾਰੋਵਾਰੀ ਪਛਤ ਕਵੀਸ਼ਰ
 ਹੈਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਹਜ਼ੂਰ ਐਸੋ ਹੋਲਾ
 ਤਬੈ ਮੱਚਯੋ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਚਾਰੋਂ ਕੁੰਟ ਆਵੈਂ ਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀਹਜੂਰਤੇਰੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀ
 ਫਤੇ ਬੋਲੈਂ ਸੁਭ ਬੋਲਾ ਹੈ ॥ ਪਰਮ
 ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ
 ਹੋ, ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੈਕੈ ਦੁਾਰ ਮੁਕਤ
 ਕੋ ਖੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ
 ਆਏ ਸੇਵਕ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਰਾਵਰੇ ਸੁਜਸ ਅਤ ਅਗਮ

(੨੨)

ਅਤੇਲਾ ਹੈ ॥ ਏਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ
ਉਚਾਰੋ ਤੁਮ ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੋ
ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਕਥਿਤ ॥
ਚਤਰਾਸੀਲੱਖਜ ਸੁ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜੀਵ
ਜਾਚਕ ਹੈਂ, ਦਾਤਾ ਤੂਹੀ ਦਯਾਲ
ਦੀਨੋ ਜਨਮ ਅਮੋਲਾ ਹੈ ॥ ਅਤ੍ਰ
ਅੰਬੀਰ ਕੋ ਕੁਲਾਹਲ ਹੈ ਤੇਰੋ
ਅੰਰ, ਕੇਸਰ ਕੋ ਮੇਲਕੈ ਗੁਲਾਬ
ਸੰਗ ਘੋਲਾ ਹੈ ॥ ਕਰਤ ਜੁਹਾਰ
ਕਰ ਜੋਰਕੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
ਡਾਰਜੋ ਜੋ ਗੁਲਾਲ ਲਾਲ ਪੁੰਜ

(੨੩)

ਭਜੇ ਨਿਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਰਸਨਾ
ਹਿਲਾਇ ਕੈ ਉਚਾਰੇ ਤੁਮ
ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥
੧੦ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਮਾਰਯੋ ਆਨ
ਹੋਲਾ ਜੇ ਅਤੋਲਾ ਬਿਅੰਤ ਰੰਗ
ਘੋਲਾ, ਬੋਲੈ ਸਿੰਘ ਏਲਾ ਭਲੇ
ਕਾਨਨ ਮੈਂ ਛੈ ਰਹਯੋ ॥ ਕੇਸਰ
ਗੁਲਾਬ ਪਿਚਕਾਰੈਂ ਧਾਰੈਂ ਪਰੈਂ
ਮੁਖ, ਫੇਰਤਨ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਜਸ
ਬੀਜ ਬੈ ਰਹਯੋ ॥ ਨਿਰਖਿ
ਨਿਰਖ ਕੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਰੀਝੈ

ਪ੍ਰਭੂ, ਲਾਲ ਜੋ ਗੁਲਾਲ ਮਿਲਜੇ
 ਕੇਸਰ ਸੋ ਚੈ ਰਹਜੇ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਆਸ
 ਪਾਸ, ਇਤਉਤ ਜਿਤਕਿਤ ਹੋਲਾ
 ਹੋਲਾ ਹੁੰ ਰਹਜੇ ॥੧੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅੰਤਿ
 ਸੈ, ਤੁਮ ਮਾਨਸ ਕੋ ਤਨੁ ਦੀਨੋ
 ਅਮੋਲਾ ॥ ਜੋੜੀ ਸਿਰੰਦੇ ਅੰ ਸਾਜ
 ਅਨੇਕ ਲੈ, ਰਾਗੀ ਬਜਾਵਤਨਾਮ
 ਕੇ ਬੋਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ
 ਰਾਜਦਿਵਾਨਮੈਂ, ਸਿੰਘਗੁਲਾਲਨ
 ਕੇਭਰ ਬੋਲਾ ॥ ਖੇਲਤ ਫਾਗਕਹੈ

ਅਨੁਰਾਗ ਸੇਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਕੋ ਹੋਲਾ ॥੧੨॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਕਲਿਯੁਗ ਮੈਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ
 ਚਲਾਵੈਂ ਬਾਨ, ਆਨ ਨਾ ਉਪਾਉ
 ਨਾਮ ਚਰਮ ਕੋ ਓਲਾ ਹੈ ॥ ਲੀਨੋ
 ਜਿਨ ਨਾਹਿ ਤਾਹਿ ਅੰਤਕ ਜੋ
 ਪਟਕਾਵੈਂ, ਬੁਰੇ ਸੋ ਬਦਨ ਹੋਤ
 ਕਾਰੋ ਜਿਮ ਕੋਲਾ ਹੈ ॥ ਉੱਜਲ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗ
 ਕਰੈ, ਦੁਹਮ ਪਦ ਪਾਵੈ ਯਾ ਮੈਂ
 ਰੰਚ ਹੂੰ ਨ ਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਨਾਮ ਧਨੁ
 ਖੰਟੇ ਪੁੰਜ ਪਾਪਨ ਕੋ ਕਟੇ ਰਟੇ,

(੨੬)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ
ਕੋ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਨਸ
ਜਨਮ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਆਵਤ
ਤੇ, ਪ੍ਰਾਕ ਪੁੰਨ ਜਿਨ ਕੇ ਲਿਲਾਟ
ਲਿਖਯੋ ਲੇਖਯੋ ਹੈ ॥ ਕੇਸਰਗੁਲਾਬ
ਸੋਂ ਗੁਲਾਲ ਬਿਅੰਤ ਰੰਗ ਰਾਗ,
ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਮੈ ਅਨੰਦ ਬਡੋ
ਪੇਖਯੋ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ
ਦੀਨੋ ਦਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਕੋ ਜਸੁ ਸਾਰੇ ਬਿਦਤ ਬਿਸੇਖਯੋ
ਹੈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ ਧੰਨ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਦੀਵਾਨ ਧੰਨ, ਸੋਈ ਨਰ

ਧੰਨ ਜਿਨਿ ਹੋਲਾ ਆਇ ਦੇਖਯੋ
 ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ
 ਕੋ ਹੋਲਾ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਚਾਰੋਂ
 ਓਰ ਚਾਰੋਂ ਬਨਵਾਏ ਹੋਜ ਬਡੇ
 ਬਡੇ, ਰੰਗ ਸੋਂ ਭਰਾਏ ਮਧ
 ਪੰਚਮੋ ਕਰਾਯੋ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੇ ਭਰ-
 ਵਾਯੋਰੰਗਕੇਸਰਿ ਗੁਲਾਬਸੰਗ,
 ਬੈਠੇ ਤਟ ਸੁੰਦਰ ਦੀਦਾਰ ਛਬਿ
 ਛਾਯੋ ਹੈ ॥ ਸੌ ਸੌ ਸਿੰਘ ਏਕਏਕ
 ਹੋਜ ਪੈ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ, ਖੇਲ ਕੋ
 ਸਮਾਜ ਜੋ ਜੋ ਚਾਹੀਏ ਦਿਵਾਯੋ
 ਹੈ ॥ ਕੀਨੋ ਹੈ ਹੁਕਮ ਤਬੈ ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਹੋਲਾ ਖੇਲੇ
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸੁਨਿ ਕੈ ਮਰਾਯੋ ਹੈ
 ॥੧੫॥ ਕਬਿੱਤਾ॥ ਏਕ ਵਰਤਾਵੈ
 ਗਾਵੈ ਏਕ ਲੈ ਲੈ ਆਵੈ
 ਸਿੰਘ, ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਦੇਖੀਐ ਗੁਲਾਲ
 ਪੁੰਜ ਝੋਲਾ ਹੈ॥ ਮਿਲਕੈ ਉਡਾਵੈ
 ਹਰਖਾਵੈ ਬਡੀ ਛਬਿ ਪਾਵੈ
 ਧਜਾਵੈ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਨਾਮ ਜੋ ਅਮੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤਖੁਸੀ
 ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਵਿਲੋਕ
 ਰੀਝੈ, ਏਕ ਛਿਰਕਾਵਤ ਗੁਲਾਬ
 ਜੋ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ॥ ਛੋਰੈ ਏਕ ਤਾਕ

(੨੬)

ਤਾਕ ਕੰਮਕੁੰਮੇ ਖੂਬ ਲਾਗੈ;
ਏਕ ਕਹੈ ਬੋਲੇ ਆਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਕੋ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਕਬਿਤ ॥ ਲਿਆਵੈ:

ਏਕ ਬਾਂਕੇ ਸਿੰਘ ਕੇਸਰ
ਗੁਲਾਬ ਘੋਲਿਓ, ਕੇਸੂ ਰੰਗ
ਸੰਗ ਹੀ ਗੁਲਾਲ ਜੇ ਅਤੋਲਾ ਹੈ

॥ ਭੁਝੁਆ ਕਹਿਤ ਏਕ ਲਝੁਆ
ਪਰਤ ਏਕ, ਦੋਨੋ ਕੋ ਹਸਾਵੈ:
ਏਕ ਆਨੰਦ ਅਮੋਲਾ ਹੈ ॥ ਭਰ

ਪਿਚਕਾਰੀਆਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
ਛੋਰੈ ਏਕ, ਭੀਜੈ ਨਹਿ ਖੀੜੈ:

ਸਾਟੇ ਲੇਤ ਝਕਝੇਲਾ ਹੈ ॥

ਰਸਨਾ ਹੈ ਏਕ ਤਹਾਂ ਕੌਤਕ ਹੈਂ

ਭਏ ਬਿਅੰਤ, ਏਕ ਕਹੈਂ ਖਾਲਸਾ

ਜੀ ਹੋਲਾ ਹੋਲਾ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥

ਕਬਿਤ ॥ ਕੀਨੇ ਪੁੰਨ ਪਾਛੇ

ਮਿਲਯੋ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨੀਕੋ,

ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਬੇ ਕੋ ਇਹੀ

ਵੇਲਯੋ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗੁਬਿੰਦ

ਸਿੰਘ ਕੌਤਕ ਅਨੰਤ ਕੀਨੇ, ਕੇਸ੍ਰ

ਗੁਲਾਬ ਲੈ ਗੁਲਾਲ ਖੂਬਠੇਲਯੋ

ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿੰਗਰਾਜ

ਹਿਰਦੇ ਕੇ ਹੁਲਾਸ ਭਰੇ, ਸੁਨੇ

(੩੧)

ਰਾਗ ਤਾਨ ਦੈ ੈ ਦਾਨ ਜਸ
ਲੇਲਯੋ ਹੈ ॥ ਖੇਲਯੋ ਹੈ ਨ
ਖੇਲੈਗੋ ਜਹਾਨਬੀਚ ਔਰ ਕੋਊ,
ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਹੋਲਾ ਗੁਰੂ
ਖੇਲਯੋ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬਿਤ ॥
ਆਵੈਂ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਜੂਰ
ਹਾਥ ਜੋਰ ਬੋਲੈਂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ਅਨੰਦ ਬੋਲੇ ਕਾ ॥
ਆਗਯਾ ਪਾਇ ਚਾਰੋਂ ਓਰ
ਛਿਰਕੈਂ ਗੁਲਾਬ ਪਾਛੇ, ਲਾਲ
ਰੰਗ ਫੈਲਤ ਗੁਲਾਲ ਜੋ ਅਤੋਲੇ
ਕਾ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ

ਰਾਗੀ ਬਿਅੰਤ ਰਾਗ ਕਰੈਂ, ਸਭੀ
 ਮੁਸਕਯਾਵੈਂ ਰਾਗ ਸੁਨੈਂ ਕਾਨ੍ਹ
 ਢੋਲੇ ਕਾ ॥ ਕੀਨੋ ਹੈ ਦੀਵਾਨ
 ਕੋ ਦੀਦਾਰ ਤਾਂਕੇ ਧੰਨ ਭਾਗ,
 ਹੋਤ ਹੈ ਹਜੂਰ ਮੈਂ ਹੁਲਾਸ ਬਡੇ
 ਹੋਲੇ ਕਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਦਵਾਪਰ ਕੇ ਅੰਤੇ ਤਿਨੈਂ ਇਨੈਂ
 ਕਲਜੁਗੇ ਆਇ, ਤਾਕੀ ਗਿਰਾ
 ਝੀਨੀ ਇਨੈਂ ਸਿੰਘ ਬੋਲ ਬੋਲਾ
 ਹੈ ॥ ਰਾਗ ਤਾਂ ਗਵੱਯਨਕੋ ਇਨੈਂ
 ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਨ ਕੋ, ਤਿਨਲੀ
 ਗੁਲਾਲੀ ਯਾ ਗੁਲਾਲ ਲਜੇ

ਅਤੇਲਾ ਹੈ ॥ ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ
 ਜੁਗਲ ਰਤਜੇ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਘੋਰਓਤਿਨਰੰਗਇਨਕਈ ਰੰਗ
 ਘੋਲਾਹੈ॥ ਕਾਨ੍ਹਜੂ ਮਚਾਈ ਹੋਰੀ
 ਬ੍ਰਿਜੇ ਤਜੇ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮੈਂ ਮਚਾਇਓ ਖੂਬ
 ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਤਿਨੈਂ ਨਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਸੋਂ ਇਨੈਂ
 ਸਿੰਘ ਨੇਮੀਆਂ ਸੋਂ, ਤਿਨੈਂ ਰਤਿ
 ਦਾਨ ਇਨੈਂ ਬੁਧਿ ਦਾਨ ਠੇਲਜੇ
 ਹੈ ॥ ਤਿਨੈਂ ਓਠ ਸੁਧਾ ਆਪ
 ਛਕਕੈ ਛਕਾਯੋ ਇਨ੍ਹੈਂ, ਗਜਾਨਾ-

ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਕੈ ਛਕਾਇਓ ਮੋਦ
 ਲੇਲਜੇ ਹੈ ॥ ਏਸੀ ਧੁਨੈ ਕੀਨ
 ਤਿਨੈਂ ਸੰਤ ਕਵਿ ਸੰਖ ਧੁਨੈ,
 ਡਾਰਿਓ ਤਿਨੈਂ ਰੰਗ ਇਨੈਂ ਕਈ
 ਰੰਗ ਰੇਲਜੇ ਹੈ ॥ ਕਾਨ੍ਹਬੋਲੀ
 ਹੋਲੀ ਇਨ ਹੋਲੇ ਕੋ ਉਚਾਰ
 ਕੀਓ, ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਹੋਲਾ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਖੇਲਜੇ ਹੈ ॥੨੧॥

ਕਬਿਤ ॥ ਲੀਨੋ ਹੈ ਸਕਲ
 ਪ੍ਰਥੀ ਦਾਨ ਕੋ ਜੋ ਪੁੰਨ ਤਿਨੈਂ,
 ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹੂਕੇ ਪਾਪਨ ਕੋ
 ਛੀਨੋ ਹੈ ॥ ਤੀਰਥ ਅਖਲ ਕੀਨੋ

ਧਾਰ ਬ੍ਰਤ ਸਭੀ ਲੀਨੇ, ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਵੈਰਾਗਾਦਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਜਲ
 ਮੀਨੇ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਕਵਿ ਯੋਗ
 ਤਪ ਯਗ ਦਾਨ ਕੀਨੇ ਤਿਨੈਂ,
 ਆਨ ਕਛੁ ਜਾਨਬੇ ਨ
 ਰਹਿਓ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ਹੈ ॥
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਕੈ
 ਅਨੰਦਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਕੇ ਹੋਲੇ
 ਕੋ ਦੀਦਾਰ ਜਿਨੈਂ ਕੀਨੇ ਹੈ ॥
 ੨੨ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਏਕ ਕਹੈਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਅਨੰਤ ਰੂਪ,
 ਏਕ ਕਹੈਂ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੈਂ ਨ ਭੇਦ

ਟੋਲਾ ਹੈ ॥ ਏਕ ਕਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਹੈਂ ਦਾਤੇ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਕੇ, ਏਕ
 ਕਹੈਂ ਦੂਰ ਕਰੈਂ ਕਾਮਨਾ
 ਕੋ ਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ
 ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਏਕ ਕਹੈਂ
 ਦੀਨ ਦਜਾਲ, ਏਕ ਕਹੈ
 ਗਜਾਨ ਦਾਨ ਦੇਤ ਜੋ ਅਮੋਲਾ
 ਹੈ ॥ ਉਚਨ ਤੇ ਉਚੇ ਇਨ ਜੈਸੇ
 ਇਹੀ ਏਕ ਕਹੈਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਹੋਲਾ
 ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਐਸੀ
 ਦੇਹ ਚਾਹੈ ਸੁਰ ਐਹੈ ਨਾ ਸਮੇ

ਬਹੋਰ, ਜਾਨੇ ਆਯੂ ਰਹੀ ਬੁਰ
 ਕਾਲ ਕੋ ਚਿਤਾਰੋ ਉਰ ॥ ਕਹਜੇ
 ਮਾਨ ਲੇਵੇ ਮੁਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇਵੇ
 ਛੁਰ, ਸੰਤਨ ਕੋ ਸੰਗ ਕੁਰੁ ਜਗ
 ਸਿੰਧ ਧੇਨ ਖੁਰ ॥ ਜਾਵੈਂਗੇ ਜੁ
 ਦੰਦ ਦੁਰ ਬੈਠੇਗੇ ਨ ਕਬੀ ਝੁਰ,
 ਸੰਤ ਕਵਿ ਹੈ ਅਫੁਰ ਨਾਸੈਂਗੇ
 ਜੁ ਤੀਨੇ ਜੁਰ ॥ ਕੈਤੋ ਧਜਾਨ
 ਧਰੇ ਗੁਰੁ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਅਨੰਦ ਪੁਰ,
 ਕਹੇ ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਧੰਨ ਹੈ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਭਾਖੇ ਪੰਥ ਅੰਰ ਨਾ

ਉਪਾਉ ਕੋਉ, ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੇ ਮੇਲ-
 ਬੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਹੀ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ ॥
 ਹਾਡ ਚਾਮ ਥੈਲੇ ਮਹਾਂ ਮੈਲੇ ਨਾ
 ਭਰੋਸੇ ਕਛੂ, ਫਟੈ ਰੋਗ ਕਾਂਟੇ ਸੇ
 ਸਰੀਰ ਜੇਨ ਚੋਲਾ ਹੈ ॥ ਬਚ
 ਹੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ, ਮਨੁ ਖਮਾਰੇ ਲਗਜੇ
 ਮਾਯਾ ਕੇ ਜੁ ਝੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੋ
 ਨਕੜਦਾਦਾ, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ,
 ਤਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਆਜ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥
 ੨੫ ॥ ਸਿੰਘਾਵਿਲੋਕਨੀ ॥

ਕਥਿਤ ॥ ਲਾਲ ਕੀ ਲਲਿਤ
 ਲੀਲਾ ਗਾਵਤ ਗਵੱਯਾ ਗੁਨੀ,
 ਸ੍ਰਵਨ ਦਰਸ ਹੈ ਜੁ ਮੂਰਤਿ
 ਅਕਾਲ ਕੀ ॥ ਕਾਲ ਕੀ ਨ
 ਚਲੈ ਕਛੁ ਅੰਮ੍ਰਤ ਭਜਨ ਭਾਵ,
 ਮਹਿਮਾ ਨ ਕਹੀ ਜਾਇਸੁ ਧਾਸਰ
 ਤਾਲ ਕੀ ॥ ਤਾਲ ਕੀ ਤ੍ਰਿਦਸ
 ਧੁਨਿ ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਮੈਂ
 ਤੋ ਅਤਿ ਦੀਨ ਤੁਮੈ ਦੀਨੋਂ ਕੀ
 ਸੰਭਾਲ ਕੀ ॥ ਭਾਲ ਕੀ ਜਾ ਰੇਖ
 ਸੋਈ ਦੇਖੈ ਸਭਾ ਰੰਥ ਜੀ ਪੈ,
 ਛਾਜਤਿ ਛਬੀਲੀ ਛੈਲ ਛਬਿ ਹੈ

ਗੁਲਾਲ ਕੀ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਿਤ

॥ ਗਾਵੈਂ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਬਡਭਾਗੀ

ਸਭਾ ਸੋਭ ਰਹੀ, ਸੁਨ ਸੁਨ ਕਾਨ

ਜੂ ਕੀ ਲੀਲਾ ਸਿੰਘ ਝੇਲਤੇ ॥

ਛਿਰਕੈਂ ਗੁਲਾਬ ਕਈ ਫੈਂਕਤ

ਗੁਲਾਲਲਾਲਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤ ਰਾਤੇਕ-

ਏਕੁਮਕੁਮੇ ਚੇਲਤੇ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ

ਮਿਗ ਰਾਜ ਬਾਂਟਤ ਅਤਰਸਿੰਘ,

ਹਸਿ ਕੈ ਹਸਾਵੈਂ ਐ ਬਿਲਾਸ

ਬਾਨੀ ਮੇਲਤੇ॥ ਨਿਮਲੇ ਨਿਹੰਗ

ਗ੍ਰਹੀ ਮੱਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ,

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਹਜ਼ੂਰ ਐਸੇ ਹੋਲਾ

ਸਿੰਘ ਖੇਲਤੇ ॥ ੨੭ ॥

---o---

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਇੰਦ ਸਿੰਘ
ਸ੍ਰਾਮੀ ਕੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾ ਸੇਵਕ ਨਿਰ
ਮਲਜੋਂ ਸੰਤੋਂ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਮੁਖੀ
ਹੋਰੀ ਲਿਖਜਤੇ ॥

ਹੋਰੀ ਆਗਮ ਕੋ ॥ ਕਥਿਤ ॥
ਬੁਧੀ ਹੈ ਸੁ ਰਾਧੇ ਜੋ ਸਿੰਗਾਰੀ
ਬੇਦਸ਼ਾਸਤ੍ਰਨਸੋਂ ਪ੍ਰੇਮਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗਨ
ਕੇ ਰਾਗ ਰੰਗ ਰਚੈਗੀ ॥ ਸਤੋ
ਰਜੋ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂਸੁ ਆਗਯਾਕਾਰੀ
ਸਖੀਆਹੈਂ, ਸਖਾਲੈ ਸੰਪੰਦ ਕਾਨੁ

ਚੇਤਨ ਸੋਂ ਨੱਚੈਗੀ ॥ ਸੰਤ
 ਕਵਿ ਸੁਗੁਨ ਗੁਲਾਲ ਰਿਦੇ
 ਝੋਰ ਭਰੈਂ, ਅਹੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਰ
 ਕਰ ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਅੱਚੈਗੀ ॥ ਸੰਤਨ
 ਰਿਦੇ ਐਸੀ ਹੋਰੀ ਸਦਾ ਮਚੀ
 ਰਹੈ, ਦੂਣੀ ਚੋਣੀ ਹੋਇ ਕੈਦ ਸੋਣੀ
 ਕਾਲ ਮੱਚੈਗੀ ॥ ੧ ॥ ਕਥਿਤ ॥
 ਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨ ਦੇਹ ਏਹ ਮਾਨੁਖ
 ਸਰੀਰ ਜਾਨ, ਚੇਤਨ ਹੈ ਕਾਨੂ
 ਬੁਧਿ ਰਾਧੇ ਤਾਂ ਰਚੀ ਰਹੈ ॥
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ
 ਏਧ ਓਢੇ ਚੀਰ, ਜਾਗ੍ਰਤ ਹੈ ਫਾਗ

ਜੋਰੀ ਹਿਤ ਸੋਂ ਗਚੀ ਰਹੈ ॥
 ਤ੍ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੋ ਗੁਲਾਲ
 ਹੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਸੋਤ੍ਰ ਮੂਠੈਂ
 ਚਲੈਂ ਘਾਂਕੋ ਨਾ ਬਚੀ ਰਹੈ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗ ਸੰਗ ਭੀਜਨੋ
 ਹੈਂ ਬਡੋ ਐਸੀ, ਦ੍ਰਾਵਸ ਹੀ ਮਾਸ
 ਹਰੀ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਮਚੀ ਰਹੈ ॥੨॥
 ਕਬਿਤ ॥ ਏਕੋ ਏਕ ਇਤ
 ਉਤ ਪ੍ਰਭੂ ਆਛੇ ਰਾਗ ਗਾਵੈਂ,
 ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ ਧਯਾਨ ਜਸੁਧੀ
 ਖਚੀ ਰਹੈ ॥ ਕੰਚਨੀ ਚਤੁਰ
 ਬੁਧਿ ਚਰਚਾ ਕੋ ਨਾਚ ਕਰੈ,

ਜਾਕੀ ਚਤਰਾਈ ਦੇਖਿ ਚੱਕ੍ਰਤ
 ਸਚੀ ਰਹੈ ॥ ਗਜਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਲ
 ਉਡੈਲਾਲ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਨਾਮ ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ ਆਠੇ ਜਾਮ ਹੀ
 ਅਚੀ ਰਹੈ ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਲਾਹ
 ਉਤਸਾਹ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਰਹੈ, ਸੰਤਨ
 ਕੀ ਐਸੀ ਹੋਰੀ ਸਵਾਹੀ ਮਚੀ
 ਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਪ੍ਰਣਵ
 ਧੁਨੀਕੋਛਕੈਂ ਮਦਰਾਮਹਾਨਤੰਗ,
 ਮਨ ਮੁਖ ਬੈਰੀ ਬ੍ਰਿੰਦ ਛਾਤੀ ਤਾਂ
 ਤਚੀਰਹੈ॥ ਬਾਰ ਬਧੂ ਬੁਧਿ ਬਾਂਕੇ
 ਬੈਨਨ ਕੋ ਨਾਚ ਕਰੈਂ, ਨਿਜ ਰੂਪ

ਮੇਖ ਨਾਰੀ ਸੁਕੀਆ ਰਚੀਰਹੈ ॥
 ਮੇਦਦ ਮਹਾਂਨ ਮਹਾਂ ਵਾਕਕੇ ਮਹਾਂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਸੰਤ ਖੁਸੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ
 ਬੀੜਾ ਨਾ ਬਚੀ ਰਹੈ ॥ ਛਿਰਕ
 ਗੁਲਾਬ ਗੁਨ ਗਜਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਲ
 ਡਾਲੈਂ, ਸੰਤਨਕੇਹੋਰੀਤੀਨੋਕਾਲ-
 ਯੋਂ ਮਚੀ ਰਹੈ ॥ ੪ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਫੈਲਯੋ ਏਕ ਚਿਦਘਨ ਆਤਮਾ
 ਬਸੰਤ ਫੂਲਯੋ, ਤਾਪਤ ਤਿਤਿਖਜਾ
 ਤਪੁਗ੍ਰੀਖਮਤਚੀ ਰਹੈ ॥ ਬਰਸਤ
 ਰਸ ਬੈਨ ਘਨ ਜਯੋਂ ਸੁਪਾਵਸ ਹੈ,
 ਉਰ ਸਰ ਸੂਛ ਕਿਤਿ ਸਰਦ

ਰਚੀ ਰਹੈ ॥ ਹਿੰਦੇ ਸਾਂਤਿ ਹਿਮ
 ਰਿਤ ਨਿਰਖੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਨਾਸੀ ਦ੍ਰਿਸ ਸਿਸਿਰਾਂਤ ਦ੍ਰਿਸਿ
 ਹੂੰ ਸਚੀ ਰਹੈ ॥ ਧਜਾਨਕੇ ਗੁਲਾਬ
 ਪਾਛੇ ਫੈਂਕਤ ਗੁਲਾਲ ਗਜਾਨ,
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਖਟੋਂ ਰਿਤ ਮੈਂ
 ਮਚੀ ਰਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਫਾਗੁਨੇ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਹਰਖ
 ਹੁਲਾਸ ਭਯੋ, ਗਯੋ ਜੜਤਾ ਕੋ
 ਜਾਡਾ ਸੂਲਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ॥ ਮਲੇ
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੇਸੂ ਸਲਿਲੈ ਬਿਬੇਕ
 ਬੀਚ, ਨਿਪਜਯੋ ਮਨੁਪਰੰਗ ਕ੍ਰਾਂਤੀ

(੪੭)

ਬਢੀ ਮਨਕੀ॥ ਪਾਇ ਪਿਚਕਾਰੀ
ਬੈਥਰੀ ਮੈਂ ਜੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
ਫੈਂਕਿਓ ਚਾਰੋਂ ਵਰਨੋਂ ਪੈ ਸੋਭਾ
ਗਜਾਨ ਗਨਕੀ ॥ ਨਿਜਾਨੰਦ
ਦੈਨੀ ਚਿਦਗੈਨੀ ਤੀਨੋਂ ਕਾਲੋਂ
ਬੀਚ, ਮਚੀ ਹੀ ਰਹਿਤ ਐਸੀ
ਹੋਰੀ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ॥ ੬ ॥
ਕਬਿਤ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਦੇ
ਪ੍ਰਭਜੀਕੋ ਗਾਢੇਹੈ ਅਨੂਪ ਰੰਗ,
ਅੰਰਕੋ ਪ੍ਰਬੋਧੈਂ ਜੋ ਰੰਗੀਲੋ
ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਨਕਾ ॥ ਸਾਰੇ ਮਦ ਪਾਨ
ਕੀਨੇ ਨਿਜਾਨੰਦ ਬੀਚ ਝੁਲੈਂ

ਫੈਂਕੀ ਲੋਕਲਾਜ ਧਜਾਨ ਰਾਖਜੇ
 ਨਾਹਿ ਤਨਕਾ ॥ ਗਾਵਤ ਹੈਂ
 ਬਿਅੰਤ ਖਿਆਲ ਪ੍ਰਭੁਕੇਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਮਨ ਕੇ ਮਹਾਂਉਦਾਰਜਾਨੈਂ
 ਮੇਰੁ ਕਨਕਾ ॥ ਪਰਮ ਹੁਲਾਸ
 ਨੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਿਓਂ ਤਹਾਂ ਦੇਖੋ,
 ਮਚਿਓਂ ਰਹੈ ਐਸੇ ਸਦਾ ਹੋਲਾ
 ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ॥ ੭॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਆਈ ਜਾਨ ਫਾਗਨੇ ਬਹਾਰ
 ਕਾਯਾਂ ਮਾਨੁਖ ਕੀ, ਖਜਾਲ
 ਨਿਜਾਨੰਦੀਨੰਦਨੰਦਨਕੇ ਗਾਵਤੇ
 ॥ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਸੁਰੰਗਬੇਕੋ ਚਾਹਤੇ

ਹੈ ਗੂਢੇ ਰੰਗ, ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਬੇਗ ਹੂੰ
 ਤੇ ਇਤ ਉਤਿ ਧਾਵਤੇ ॥ ਕਰਮ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ਜੋ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਬੋਧ ਕੋ ਗੁਲਾਲ ਚੀਤ
 ਗਾਲੂ ਪੈ ਲਗਾਵਤੇ ॥ ਸਭ ਕੋ
 ਹੈਂ ਭਾਵਤੇ ਅਨੰਦ ਉਪਜਾਵਤੇ
 ਹੈਂ, ਸੰਤ ਜਨ ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਹੋਰੀ
 ਹੈਂ ਮਚਾਵਤੇ ॥ ੮ ॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਸਾਜੇ ਤੱਤ ਯਾਕੇ ਜੇ ਸੁਰੰਗ ਤੁਮ
 ਰੰਗ ਜਾਨੋ, ਸਖਾ ਜੇ ਅਗਜਾਨੀ
 ਜਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜਿਨੋਂ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਰਜੋ ਤਮੇ ਸਤੋ ਤੀਨੋ ਖੰਜਰੀ

ਮੰਜੀਰ ਝਾਂਝ, ਬਾਜੈਂ ਤਾਰ ਤ੍ਰਯੇ-
 ਦਸ ਸਪੰਦ ਚਿਤ ਚੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਸੰਤ ਕਵਿ ਰਾਧਾ ਏਧਿ ਸੰਗ
 ਸਖੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਹੈਂ, ਵਿਖੇ ਰੰਗ
 ਬਾਂਟਯੋ ਜੋ ਮਹਾਨ ਰੂਪ ਗੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਖੇਲੈਂ ਸਭ ਓਰੀ ਮਤਿ
 ਮੋਰੀ ਨਹਿ ਅੰਤ ਪਾਵੈ, ਐਸੇ
 ਕਾਨ੍ਹ ਦੇਤਨ ਮਚਾਈ ਖੂਬ ਹੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਕਥਿਤ ॥ ਸਾਖੀ ਕਾਨ੍ਹ
 ਰਾਧਾ ਬੱਧਿ ਦੇਵ ਗੋਪ ਬ੍ਰਿਤੀ
 ਸਖੀ, ਵਿਖੇ ਰੰਗ ਹਾਸਯ ਕੇਸਰ
 ਜਯੋਂ ਚੁ ਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਿਆਨ

(੫੧)

ਕੋਗੁਲਾਲਲਸੈਲਲਿਤ ਬਿਸਾਲ
ਲਾਲ, ਲਖਿ ਲਖਿ ਜਾਕੋ ਲੋਭ
ਲੋਭੈ ਲਾਜ ਖੈ ਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਿਚਕਾਰੀਰੰਗ ਅਜਪਾਨਿਹਾਲ
ਸਿੰਘ, ਛਿਨ ਛਿਨੇ ਛੂਟੈ ਛਬਿ
ਛੈਲ ਛਾਈ ਛੈ ਰਹੀ ॥ ਸੁਰਨਰ
ਤਾਕੇ ਬਲਿਹਾਰਜਾਤ ਜਾਕੇ ਰਿਦੇ,
ਅਹੰਬ੍ਰਹਮ ਅਹੰਬ੍ਰਹਮ ਐਸੀ
ਹੋਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ॥੧੦॥ ਕਬਿਤ
॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮਕੀਸ਼ਰਾਬਦਿਨ
ਰੈਨ ਛਕੈ, ਮਹਾਵਾਕ ਨੁਕਲ
ਹੁਲਾਸ ਧਾਰ ਚੈ ਰਹੀ ॥ ਸੁਨੈ

ਰਾਗ ਰੰਗ ਛਬਿ ਅਰਥ ਗੁਲਾਲ
 ਧਰੈਂ, ਕੇਤਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨੰਦ ਬੀਚ ਸੈ ਰਹੀ ॥ ਕੇਚਿਤ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਉਭੈ ਓਰ ਮੰਜ
 ਲੇਤ, ਦੇਤ ਦਾਨ ਸਿੱਖਯਾ ਸੋਭਾ
 ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਛੈ ਰਹੀ ॥ ਰਿਦੇ ਸੋਕ
 ਧੈ ਰਹੀ ਸੁ ਲੋਕ ਲਾਜਖੈ ਰਹੀ,
 ਜੁ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਮੈਂ ਸਦਾ ਐਸੀ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ਰਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਅਹੰ ਏਵ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹਚੇ
 ਸੁ ਬਾਸੁਦੇਵ, ਆਗਮ ਸਿੰਗਾਰ
 ਸੁੱਛ ਬੁਧਿ ਰਾਧੇ ਗੋਰੀ ਹੈ ॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜੇ ਗੁਲਾਲ ਮੂਠੈਂ ਚਲੈਂ
ਉਤ੍ਰ ਓਟਰੋਕੈਂ, ਤਰਕ ਕੀ ਛੁਟੈ
ਪਿਚਕਾਰੀ ਰੰਗਘੋਰੀ ਹੈ॥ ਡੱਫਨ
ਕੀ ਡੋਂ ਡੋਂ ਮਹਾਵਾਕ ਹੈ ਨਿਹਾਲ
ਸਿੰਘ, ਫੈਂ ਕਜੇ ਭੇਦ ਭਾਵ ਹਿਲਿ
ਮਿਲੀ ਬਰ ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਰਤਿ ਰੰਗ ਕੇ ਅਨੰਦ
ਬਜੰਤ, ਖੇਲੀ ਜਾਤਿ ਐਸੀ ਸਦਾ
ਸੰਤਨ ਕੇ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥
ਕਬਿਤ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਕੈ
ਗੁਣਾਢਜ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾਵੰਤਿ, ਨੀਕੀ
ਹਯਾ ਪਛਾਨੇ ਬੁਧਿ ਰਾਧਕੇ

ਕਿਸੇਰੀ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਤੀ ਗਨ ਸਖੀ
 ਲਖੀਦਾਸੀ ਜਾਂ ਬਿਲਾਸੀ ਸਾਥ,
 ਚਿਦ ਬਿਜਚੰਦ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਜਜੋਂ
 ਚਕੋਰੀ ਹੈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਗੁਲਾਲ
 ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪੁੰਜ, ਸੰਤ
 ਕਵਿਭਗਤ ਅਭੇਦੀ ਮਲੀਜੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਰਹੀ ਨਾ ਨਿਹੋਰੀ ਝਕ-
 ਝੋਰੀ ਦ੍ਰਿਤ ਫੋਰੀ ਜਿਨੈਂ, ਸੰਤਨ
 ਕੇ ਹ੍ਰਿਦੇ ਸਦਾ ਐਸੀ ਹੋਤ ਹੋਰੀ
 ਹੈ ॥੧੩॥ ਕਬਿਤ ॥ ਚੇਤਨ ਪਛਾਨੇ
 ਕਾਨ੍ਹ ਸੁਭ ਜੇ ਸਪੰਦ ਸਖਾ, ਬੁਧਿ
 ਬਰ ਰਾਧਾ ਬਹੁ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸਖੀ

ਕੇਲ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਗੁਲਾਲ
ਤ੍ਰਿਧਾਲਾਲ ਪੀਤਹਰਜੇ ਧਰਜੇ,
ਕੁਮਕੁਮੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਆਪਸ
ਮੈ ਪੇਲ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਚਕਾਰੀ
ਪੁੰਜ ਚਲਤਿ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
ਰਟਾਨ ਇੰਦ੍ਰੈ ਕਰਮੇਂਦ੍ਰੈ ਪ੍ਰਸਪਰ
ਮੇਲ ਹੈ ॥ ਗਜਾਨ ਗੂਢ ਗਦ
ਗਦ ਗਿਰਾ ਭਾਰੀ ਭੀਜਨੇ ਹੈ,
ਹਿੰਦ੍ਰੈ ਮੈਂ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਐਸੀ
ਹੋਰੀ ਖੇਲ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਕਬਿਤ
॥ ਬੀਤਚਲੀਸਿਸਰ ਜਜੇਂਦੇਹਏਹ
ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ, ਏਕੈਬਾਰ ਜੈਸੇ ਹਾਥ

ਲਾਗੈ ਫਲ ਕੇਲਤੇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਰਾਗ
 ਰੰਗ ਬਜੰਤ ਗਾਵੈਂ ਗੁਨ ਰਾਧਾ
 ਕੰਤ, ਪ੍ਰਸਨੇਤ੍ਰ ਮੂਠੈਂ ਗੁਲਾਲ ਨਕੀ
 ਪੇਲਤੇ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ
 ਸੁਖਜ ਮਾਤ ਸੁਖਮ ਜੋ, ਝੀਨੀ
 ਬੁਧਿ ਝੀਨੇ ਸੁਖ ਝੁਕਝੁਕਝੇਲਤੇ
 ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਐ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਜਾਕੇ ਦੇਖਬੇ
 ਕੋ ਚਾਹਤੇ ਹੈਂ, ਸੰਤ ਜਨ
 ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਹੋਰੀ ਸਦਾ ਖੇਲਤੇ
 ॥ ੧੫ ॥ ਕਥਿਤ ॥ ਦੀਸੈਂ ਜੇ
 ਬਿਬਿਧ ਭੋਗ ਏਈ ਪੰਜ ਸੰਤਨ
 ਕੋ, ਭਾਸਤੇ ਹੈਂ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ

ਨਭ ਬੇਲ ਤੇ ॥ ਗੁਣ ਜੋ ਗੁਪਾਲ
 ਕੇ ਗੁਲਾਲ ਲਾਲ ਲਾਲ ਕਰੈਂ,
 ਕਿਲ ਕਿਲ ਕਾਨ੍ਹ ਕੇ ਕਲੋਲਨ
 ਮੈਂ ਕੇਲਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗ
 ਰੰਗੇ ਨੀਕੇ ਕੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਰੰਗ ਕੀ ਉਮੰਗ ਬੀਚ ਇਤ
 ਉਤ ਪੇਲਤੇ ॥ ਜਗਮੈਂ ਸੁਹੇਲਤੇ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਮੇਲਤੇ ਹੈਂ, ਸੰਤ
 ਜਨ ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਹੋਰੀ ਸਦਾ
 ਖੇਲਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਆਯੋ
 ਫਾਗ ਜਨਮ ਅਮੋਲ ਦੇਹਮਾਨਸ
 ਜੋ, ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਜੁ ਮੇਲ ਮੀਤ ਸੋਭਾ

ਜਾਨ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸਮਦਮੇ
ਪਿਚਕਾਰੀ ਜਪਤਪੋ ਰੰਗ ਜਾਮੈਂ,
ਛੋਰੈਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇਖ ਮਲੈਂ
ਪ੍ਰੇਮ ਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਕਹੈਂ ਬ੍ਰਹਮ
ਕੋ ਕਥਨ ਨੀਕੋ ਸੋਰ ਮਾਚਯੋ,
ਮਿਥਯਾ ਲੋਕ ਲਾਜ ਪਤਿ ਦੂਰ
ਕਰੈਂ ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ
ਖਜਾਲ ਆਠੋ ਜਾਮ ਮੰਗਲ ਹੈ,
ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਸੰਤਨਕੇ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ
ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਹੈ
ਰਹਯੋ ਅਨੰਦ ਬਿਜਚੰਦ ਜਸੁ
ਚੇਤਨ ਕੋ, ਬਚਨ ਰੰਗੀਲੇ ਤੇ

ਗੁਲਾਲ ਉਰ ਝੋਰੀ ਹੈ ॥ ਮੂਠੈਂ
 ਚਲੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤ੍ਰ ਬਯੰਤ ਛਬਿ ਹੈ
 ਹੁਲਾਸ, ਪੀਵੈਂ ਨਾਮ ਮਦਰਾ ਕੇ
 ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕੰਨ ਕਹੇ
 ਤਹਾਂਕੋ ਜੁ ਕੰਤਕ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ,
 ਜਾਗੁ ਤੇ ਸਖੋਪਤਿਮੈਂ ਗਿਰੇ ਭਏ
 ਘੋਰੀ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਜੋ ਪਿਥੈ ਸਮਾਜ
 ਤਾਕੇ ਅਘ ਜਾਤ ਭਾਜ, ਜਹਾਂ
 ਸੰਤ ਤਹਾਂ ਐਸੀ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥੧੮॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਬਿਨਾ ਨਾਮ
 ਸੁਖਨ ਕੇ ਧਾਮ ਯਾ ਜਗਤ ਹੁੰ
 ਤੇ, ਅੰਤ ਪਛਤਾਇ ਚਲੈ ਮਾਲਕ

ਕਰੋਰੀ ਕਾ ॥ ਨਿਰਨੋ ਹੈ ਇਹੀ
 ਹੋਤਰਾਗ ਰੰਗਕੋ ਉਦੋਤ, ਜਾਨਜੋ
 ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜੋ ਨਵ ਦਾਰ
 ਮੋਰੀ ਕਾ ॥ ਗਜਾਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਅਚੈਂ ਆਸ਼ਵ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਗੁਲਾਲ ਉਡੈ ਕਥਾ
 ਚਹੂੰ ਓਰੀਕਾ ॥ ਸ਼ਿਵ ਅੰਬਿਰੰਚ
 ਜਾਂਕੈ ਦੇਖ ਦੇਖ ਚਕ੍ਰਤ ਹੈ, ਹੈ
 ਰਹਜੋ ਹੁਲਾਸ ਐਸੋ ਸੰਤਨ ਕੀ
 ਹੋਰੀਕਾ ॥੧੯॥ ਕਥਿਤ ॥ ਸਦਾ
 ਹੈ ਅਨੰਦ ਘਰ ਸੰਤਨ ਕੇ ਬਡੇ
 ਕਹੈਂ, ਅਪਨੇ ਹੂੰ ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਤੱਖਜ

(੬੧)

ਭੁਮ ਫੇਰੀ ਹੈ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ
ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੁਧ ਜਾਕੇ ਅਗ੍ਰ,
ਮੁਜਰਾ ਕਰਨਹਾਰਿ ਕੰਚਨੀ ਸੁ
ਗੋਰੀ ਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਮਦਰਾ
ਨਿਹਾਲਸਿੰਘਪਾਨਕਰੈਂ, ਨੁਕਲ
ਅਨੰਤ ਗੁਨ ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੇਰੀ
ਹੈ ॥ ਉਡਤ ਗੁਲਾਲ ਗਜਾਨ
ਸਭ ਹੁੰ ਕੋ ਲਾਲ ਕਰੈ, ਸੋਈ
ਧੰਨ ਦੇਖੀ ਜਿਨੈ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਹੋਰੀ ਹੈ ॥੨੦॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਬੀਚ ਗੋਪੀ ਹੈਂ ਜਗਜਾਸੀ
ਜਨ, ਨਿਤਯ ਅਵਤਾਰ ਸੰਤ

ਬਿਅੰਤ ਕਾਨ੍ਹ ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਪੇਮ
 ਪੰਜਪਾਲੈਂ ਭੇਦ ਭਾਵ ਕੋ ਨਿਕਾਲੈਂ
 ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਲੈਂ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤ
 ਜਾਨ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥ ਗੁਹਯ ਉਪਦੇਸ
 ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰੈਂ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,
 ਗਿਆਨ ਕੋ ਗੁਲਾਲ ਡਾਲੈਂ ਨਾਮ
 ਰੰਗ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੋਭਾ ਰਹੁ ਓਰੀ
 ਮਤਿ ਮੋਰੀ ਨਾ ਬਖਾਨ ਸਕੈ,
 ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਕੀ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੨੧॥ ਕਥਿਤ ॥ ਸਭਾ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੈਂ ਉਡਤ ਗੁਲਾਲ
 ਗਿਆਨ, ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਕਹਿ ਬੇਕੋ

ਕਹੋ ਮਤਿ ਮੋਰੀ ਕੀ ॥ ਚਿਦਾ-
 ਨੰਦ ਕਾਨ੍ਹ ਗੁਨ ਗਾਨ ਧਿਆਨ
 ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਸਾ, ਆਤਮ ਵਿਸੈਨੀ ਬੁਧ
 ਰਾਧਕੇ ਕਿਸੋਰੀ ਕੀ ॥ ਤਹਾਂ ਕੇ
 ਅਨੰਦ ਹੂੰ ਕੀ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ
 ਰਾਜ, ਕਹੀ ਨਹਿ ਜਾਇ ਸੋਭਾ
 ਫੈਲੀ ਚਹੁ ਓਰੀ ਕੀ ॥ ਗੁੰਗੇ
 ਗੁਰਖਾਇਤਾ ਕੋ ਸ੍ਵਾਦਨਾ ਬਖਾਨਯੋ
 ਜਾਇ, ਛਬਿ ਹੈ ਛਬੀਲੀ ਛੈਲ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਕੀ ॥ ੨੨ ॥
 ਕਬਿਤ ॥ ਵਿਖੇ ਪਾਂਚ ਸ਼ਬਦਾਦਿ
 ਰੰਗ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ, ਰੂਪ ਹੈ

ਅਨੂਪਬੁਧਿ ਰਾਧਕੇ ਸੁਗੋਰੀਕੋ॥

ਇੰਦ੍ਰੀ ਗਨ ਗੋਪੀ ਔਰ ਕਾਨ੍ਹ

ਬੀਚ ਚੇਤਨ ਹੈ, ਏਕੋ ਖੇਲ ਸਭ

ਕੋ ਖਿਲਾਵੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਡੋਰੀ ਕੋ ॥

ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਫੁਰਨੇ

ਹੈਂ ਸਖਾ ਸੰਗ, ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਭੋਗ

ਜੋ ਭੁਗਾਵੈਂ ਬਰ ਜੋਰੀ ਕੋ ॥

ਤੀਨੋਂ ਕਾਲ ਸੱਤਜ ਕਈ ਕੋਟ

ਬ੍ਰਹਿਮੰਡਨ ਮੈਂ, ਸ੍ਰੱਛ ਜਸੁ ਵੈਲ

ਰਹਜੇ ਆਤਮ ਕੀ ਹੋਰੀ ਕੋ ॥

੨੩ ॥ਕਬਿਤ॥ ਮੁਨੀ ਜੇ ਚਤੁਰ

ਬੰਦ ਧੁਨੀਕੇ ਕਰਨਹਾਰੇ, ਭਾਰੇ

ਗੂਢ ਗੁਨੀ ਕੋਊ ਪਾਵਤ ਨ
 ਓਰੀ ਕੋ ॥ ਸਾਰਦਾ ਗਨੇਸ
 ਸੇਸਬਿਧਨਾ ਮਹੇਸ ਭੇਸ, ਪੁਰਖ
 ਪੁਰਾਨੇ ਜੇ ਪੁਰਾਨ ਭੁਮ ਫੇਰੀਕੋ
 ॥ ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੰਛ ਗੰਧੂਬ
 ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਿੰਨਰ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਕਵੀ ਬ੍ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਜੋਰੀ ਕੋ ॥
 ਏਜ ਏਜ ਥਾਕੇ ਯਾਂਤੇ ਬਜੰਤ
 ਬਿਜੰਤ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ, ਕੌਤਕ ਨ
 ਲਖਯੋ ਜਾਇ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੋਰੀ
 ਕੋ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਸੁਨੇ ਜੀ
 ਅਚੰਭਾ ਬਾਤਸੁਨਬੇਕੀ ਲਾਇਕ

ਹੈ, ਧਿਆਨ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਭੀਜਯੋ
 ਚਿਤ ਲਲਚਯੋ ਰਹੈ॥ ਮਹਾਂਵਾਕ
 ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਸੰਤ ਸਭਾ ਲਾਲ
 ਰਹੈ, ਹੂੰ ਨ ਕਬੀ ਸੋਢੀ ਗਿਆਨ
 ਮਦਰਾ ਅਚਯੋ ਰਹੈ ॥ ਨੁਕਲ
 ਕਬਿਤਨ ਕੋ ਆਗੈ ਨਾਚੁ ਇੰਦ੍ਰ
 ਕਰ, ਨਿਰਥੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਨਾਚ ਯੇ ਰਚਯੋ ਰਹੈ॥ ਮਨ ਖੁਸ਼-
 ਰਾਇ ਤਾਲ ਸੁਧਿ ਅਹੰਕਾਰ
 ਭਾਂਡ, ਬਾਰਾਂ ਮਾਸ ਐਸੇ ਹੋਲਾ
 ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਮਚਯੋ ਰਹੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਕਬਿਤ ॥ ਆਠੇ ਜਾਮ ਮਗਨ

ਮਹਾਨ ਛਕੈਂ ਨਾਮ ਮਦ, ਸੰਤਨ
 ਕੇ ਮੇਲ ਮੀਤ ਮੇਲ ਕੇ, ਲਿਯਤ
 ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਔ ਉੱਤਰ ਬਖਾਨੈ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ, ਮੂਠ ਪਰ ਮੂਠ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਾਲਚੇਲਿਯਤ ਹੈ ॥
 ਭਰਯੋ ਗਜਾਨ ਰੰਗਸੇਂ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਹ੍ਰਿਦਾ ਹੋਜ, ਬੈਨ ਪਿਚ-
 ਕਾਰੀ ਸੰਗ ਰੇਲ ਪੇਲਿਯਤ ਹੈ
 ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈਂ
 ਕਾਨ ਚੇਤਨ ਕੇ, ਸੰਤਨ ਕੇ ਹੋਲਾ
 ਯੋਂ ਹਮੇਸ਼ ਖੇਲਿਯਤ ਹੈ ॥੨੬॥
 ਕ॥ ਚਿਦਰੂਪਕਾਨਸੇ ਅਭੇਦ ਸੰਤ

(੬੮)

ਸੋਈ ਕ੍ਰਿਸਨ, ਕਰਤ ਹੈਂ ਕੇਲ
ਸੰਗ ਬੁਧਿ ਰਾਧੇ ਗੋਰੀ ਕੇ ॥
ਯਾਕੀ ਦਾਸੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤਾਂਬਿਲਾਸੀ
ਹੈਂ ਸੰਪੰਦ ਸਖਾ, ਸੁਗੁਨ ਗੁਲਾਲ
ਲੈ ਲੈ ਖੇਲੈਂ ਚਿਤ ਚੋਰੀ ਕੇ ॥
ਹ੍ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਰੀ
ਹੈ ਅਨੂਪ ਖੇਲ, ਮਿਲ ਮਿਲ
ਕਰੈ ਮੇਲ ਰੰਗ ਬਰ ਜੋਰੀ ਕੇ ॥
ਛਬਿਤਾ ਮਹਾਨੀ ਬਾਨੀ ਕਹਿਬੈ
ਕੋ ਹੈ ਲਜਾਨੀ, ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ
ਜਾਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਕੇ ॥
੨੭ ॥ ਕਃ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਦੇਵਪੁਲੈ ਸੀਤਰਿਤਗਏ, ਜਗਤ
 ਬਨਾਇਬੇ ਕੀ ਦਿਸਟ ਰਿਦ
 ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਰਚਯੋ ਬ੍ਰਹਿਮਾਂਡ
 ਇਜ ਨਾਨਾ ਦੇਹ ਬਿਛ ਸਜ,
 ਕਰਯੋ ਹੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਤਾ ਮੈਂ ਏਕਤਾ
 ਸੁਛੇਰੀ ਹੈ ॥ ਖੇਲੈਂ ਬੁਧਿ ਰਾਧਾ
 ਸੰਗ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਖੀ ਵਿਖੇ ਰੰਗ,
 ਦੇਵਗਨ ਗੋਪ ਸਖਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੂੰ
 ਨ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ
 ਕਾਲ ਫਾਗ ਹੂੰ ਕੇ ਮਾਸ ਰਚਯੋ,
 ਕ੍ਰੀੜਤੈ ਹੈਂ ਸੂਛ ਲਾਲ ਮਚੀ
 ਅਸ ਹੋਦੀ ਹੈ ॥੨੮॥ਕ॥ਚੇਤਨ

ਬਸੰਤ ਤਾਮੈਂ ਨਾਨਾਕਾਰ ਬਨ
 ਮਾਲ, ਮੌਲੀ ਹੈ ਵਿਦਿਧ ਭਾਂਤ
 ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਵਨੀ ॥ ਕਰਮ
 ਸਫੂਲਤਾ ਪੈ ਖਟ ਪਦ ਜੀਵ
 ਬਿੰਦ, ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕੋਕਨਦ
 ਗੰਧੂਬ ਸੁਗਾਵਨੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੂੰ
 ਰਾਧਾ ਝ੍ਰਮ ਅਗਰ ਅਨਕੂਲ
 ਖੇਲੈ, ਕਰਣ ਹੂੰ ਸਖੀ ਗਨ ਵਿਖੇ
 ਰੰਗ ਲਾਵਨੀ ॥ ਨਾਨਾ ਇਵ
 ਭਯੋ ਪੈ ਨ ਭਯੋ ਕਛੂ ਵਸਤ
 ਤੇਂ, ਝ੍ਰਮ ਹੂੰ ਕੀ ਵਿਦਯਾ ਅਸ
 ਹੋਰੀ ਮਹਾਂ ਪਾਵਨੀ ॥੨੯॥ਕ॥

ਦੇਹ ਏਹ ਬ੍ਰਿਜਤਾ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਦੇਵ ਦ੍ਰੁਸਟਾ ਸਜਯੋ, ਰਾਧਿਕਾ
 ਸੁਬੁਧਿ ਤੈਸੇ ਸਖੀ ਬ੍ਰਿਤੀਗਨ
 ਹੈਂ ॥ ਬਜਵਹਾਰ ਕਾਲ ਫਾਗ
 ਕਾਮ ਜਾਮੈ ਜਾਗ ਮਿਲ, ਦੇਖੁ
 ਕੈਸੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਖੇਲੈਂ ਬਨ
 ਠਨ ਹੈਂ ॥ ਸਤ ਸ਼ੁਰਤਿ ਰੰਗ
 ਰਾਚੀ ਤਾਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸ ਸਭੀ, ਮਚੀ
 ਅਸਹੋਰੀ ਭਲੀਵਿਖੇ ਬਿੰਦਾਬਨ
 ਹੈਂ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਗਨ ਤਾਲ ਧਾਰੀ
 ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਚਕਾਰੀ ਚਲੈਂ, ਖੇਲਤ
 ਖਿਲਾਰੀ ਲਾਲ ਸੁਧ ਗਜਾਨ

ਘਨ ਹੈ ॥ ॥ ੩੦ ॥ ਕਃ ॥

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾਕੇ ਗੁਰੁ

ਮਿਲਿ ਜਿਨੇ ਜਾਨਯੋ, ਸੱਤਜ

ਚਿਦਾਨੰਦ ਏਕੋ ਦਿਸ ਮੈਂ

ਦਸੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸਾਰ ਸਤਸੰਗ

ਰੰਗ ਧਰੈਂ ਧਿਆਨ ਗਾਵੈਂ ਗੁਨ,

ਚਿਦ ਕਾਨੁ ਬਿਨਾਂ ਆਨ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਪੁੰਜ ਤੋਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੀ ਧੰਨ

ਜਨਨੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾਸ

ਕਹੇ, ਆਤਮ ਵਿਸੈਨੀ ਜਾਕੇ

ਬ੍ਰਿਤੀ ਰਾਧੇ ਗੋਰੀ ਹ॥ ਜੋਰੀ ਹੈ

ਉਰੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਖੇਲੈ,

ਹਿੰਦੇ ਬੀਚ ਦੇਖੈਂ ਜੋ ਤਿਸੀਕੀ
 ਧੰਨ ਹੋਰੀ ਹੈ॥੩੧॥ਕ॥ ਕੇਸਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਮੇਲ ਛਿਰਕੈਂ ਗੁਲਾਬ
 ਸਾਂਤਿ, ਸੂਛ ਬੈਨੀ ਸੋਭਾ ਕੀ
 ਸੁਰੰਧ ਹੈ ਸਭੋਰੀ ਹੈ ॥ ਗਯਾਨ
 ਉਪਦੇਸ ਕੋ ਗੁਲਾਲ ਡਾਲ
 ਲਾਲ ਕਰੈਂ, ਯਾਕੀਪੂਭਾ ਭਾਖਬੇ
 ਕੋ ਏਕ ਜੀਹ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਨੀਕੀ ਛਬਿ ਨਿਰਖ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਰੀਝੈਂ ਸੁਧੀ, ਖੀਜੈਂ ਮੰਦ
 ਮਤੀ ਜਾਕੇ ਈਰਖਾ ਬਸੋਰੀ ਹੈ
 ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੋਪਾਧਿ ਆਧਿ

(੨੪)

ਬਜਾਧ ਜਿਨੇਂ ਕੀਨੇ ਬਾਧ,
ਅਗਧ ਅਗਾਧ ਐਸੀ ਸਾਧਨ
ਕੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਃ ॥

ਐਸੀ ਦੇਹ ਪਾਇ ਜਿਨੇਂ ਰਾਮ
ਰੰਗ ਰਾਗ ਰਚਯੋ, ਮੀਤਨ ਸੋ
ਕੇਲ ਸੰਤ ਮੇਲ ਛਬਿ ਜੋਰੀ

ਹੈ ॥ ਪਜਾਲੇ ਮਹਾਂ ਵਾਕਨ ਸੋ
ਗਜਾਨ ਮਦਰਾ ਜੋ ਛਕੈ, ਨਿਜਾ
ਨੰਦ ਮਾਤੋ ਏਕ ਰਾਤੋ ਚਹੂੰ

ਓਰੀ ਹੈ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗੁਲਾਬ
ਦਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਂ ਗੁਲਾਬ,
ਸਭ ਕੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਛਿਰ

ਕੈ ਨ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥ ਬਜੰਤ ਯੁਕਤੀ
 ਗੁਲਾਲ ਮੂਠੈਂ ਫੈਂਕੇਂ ਪ੍ਰਸੋਤਰ,
 ਧੰਨ ਭਾਗ ਤਾਂਕੇ ਐਸੀ ਖੇਲਤੇ
 ਜੋ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਕਃ ॥
 ਚੰਦਸੇ ਜੇ ਬਿੰਦਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ਤਾ ਪੈ ਛਾਈ ਛਬਿ, ਦੇਵਨ ਅਦੇ-
 ਵਨ ਪੈ ਸੋਭਾ ਤਾਂ ਬਿਸਾਲ ਕੀ ॥
 ਜਪੀਨ ਪੈ ਤਪੀਨ ਪੈ ਮੁਨਿ
 ਰਿਖਿ ਰਾਜ ਪੈ, ਗੰਧਰੁ ਜੱਛਨ
 ਪੈ ਅਤਿ ਛਬਿ ਜਾਲ ਕੀ ॥
 ਸਿੰਧਨ ਪੈ ਕਿੰਨਰੋਂ ਪੈ ਜਨਕ
 ਸੇ ਰਾਜਨ ਪੈ, ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ

ਰਾਜ ਭੇਖਨ ਪੈ ਖਜਾਲ ਕੀ ॥
 ਲਿਖਜੇ ਸੁਖਮਨੀ ਬੀਚ ਕਈ
 ਕੋਟ ਤੱਤਵੇਤਾ, ਫੈਲ ਰਹੀ
 ਲਾਲੀ ਸਾਰੇ ਗਯਾਨ ਕੇ
 ਗੁਲਾਲ ਕੀ ॥ ੩੪ ॥ ਕਃ ॥
 ਸਿੰਘਾ ਵਿਲੋਕਨੀ ॥ ਲਾਲੀ ਹੈ
 ਜੁ ਲਾਲ ਕੀ ਸੁਦ੍ਰਿਸ ਹੈ ਬਿਨਾ-
 ਸਵੇਤਿ, ਬੋਧ ਕੀ ਦਮਕ ਸਾਰੀ
 ਸੁਖ ਦਰਸਾਲੀ ਹੈ ॥ ਸਾਲੀ ਹੈ
 ਅੰਗਜਾਨ ਜਿਨ ਅੰਗਨ ਕੀ
 ਛਾਤੀ ਤਾਤੀ, ਤਾਂਕੀ ਜਰ ਯਾਂਕੀ
 ਗਜਾਤ ਬੀਜਹੂੰ ਤੇ ਜਾਲੀ ਹੈ ॥

ਜਾਲੀ ਹੈ ਜੁ ਕਾਲ ਕੀ ਨ ਫਸੇ
 ਸੇ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਗਜਾਤ ਕੇ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਿਨ ਭੇਦ ਖਿਤੀ
 ਡਾਲੀ ਹੈ ॥ ਡਾਲੀ ਹੈ ਸੁ ਮਾਨੇ
 ਦੇਵ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀਯੇ ਪੂਰੈ ਕਾਮ,
 ਕਹੈ ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ ਨਿਜ
 ਗਜਾਨ ਕੀ ਗੁਲਾਲੀ ਹੈ ॥੩੫॥
 ਕ: ॥ ਦੇਵਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ਇੰਦ੍ਰ
 ਗਜਾਨੀ ਬੇਦ ਬੀਚ ਲਿਖਜੇ,
 ਬਰਨ ਸਰੀਖੇ ਨਿਜਾਨੰਦ ਬੀਚ
 ਸੈ ਰਹੇ ॥ ਹਰੀ ਹਰ ਬੇਖਾਬਿਧੁ
 ਸੂਰ ਕੁਰਯਾ ਮੈਂ ਨਾਹਿ, ਫਨਿ

(੭੮)

ਰਾਜ ਜੈਸੇ ਰਿਦੇ ਅੰਦੈ ਬੀਜ
ਬੈ ਰਹੇ ॥ ਬਾਇਸ ਭੁਸੰਡ ਨਿਜ
ਭੁਡ ਭਾਖਯੋ ਗਯਾਨ ਝੁੰਡ,
ਧਰਮਰਾਇ ਸੇ ਭੇਦ ਭਾਵਨਾ
ਕੈ ਖੈ ਰਹੇ ॥ ਗਿਨੇ ਨਹਿ ਜਾਤ
ਤੇ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ ਜੇਤੇ ਗਜਾਨੀ,
ਗਯਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਲ ਕਰ ਲਾਲੇ
ਲਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ॥ ੩੬ ॥ ਕੰ ॥
ਮਾਯਾ ਜੈਸੇ ਛਾਯਾ ਘਟੈ ਬਢੈ
ਤਯੋਂ ਬਿਚਾਰ ਲੇਵੋ, ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ
ਸਾਂਤਿ ਨਾ ਤੇ ਸੋਰਹੀ ਮਚੋਰੀ ਹੈ॥
ਯਾਂਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਯਾਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਨਹਿ ਠਾਨਤੇ ਹੈਂ, ਸੁਪਨੇ ਕੀ
 ਸੰਪਦਾ ਸੀ ਚੰਚਲ ਛਲੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਪ੍ਰਭਜੂਕੀ
 ਮਾਯਾ ਬੀਚ, ਨਾਥਨ ਨ ਹਾਰਿ
 ਬਨੈ ਰਚਨਾ ਨ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਬਯੰਤ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਤਾ ਮੈਂ ਲੀਲਾ
 ਕਈ ਭਾਂਤਨ ਕੀ, ਕੇਤਿਨ ਮੈਂ
 ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੂਗੀ ਤਹਾਂ ਹੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਕਃ ॥ ਮਾਯਾ ਬੀਚ
 ਜੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਤੇਤੇ ਕੌਨਗਿਨੈ,
 ਬੇਦ ਕਹੈ ਬਯੰਤ ਬਯੰਤ ਬਯੰਤ
 ਹੀ ਕਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਯਾ ਵਰ-

ਤਮਾਨ ਕਾਲ ਕਾਹੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮਾਂਡੇ,
 ਹੈਗੇ ਰਿਤ ਰਾਜ ਕਹੂੰ ਗ੍ਰੀਖਮ
 ਨ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ
 ਮਿ੍ਗ ਰਾਜ ਕਾਹੂ ਮੈਂ ਪਾਵ-
 ਸਰਿਤ, ਕਾਹੂੰ ਮੈ ਸਰਦ ਹੈਗੀ
 ਕਾਹੂੰ ਹਿਮਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ
 ਮੈ ਸਿਸਰ ਬਨੈ ਮਾਯਾ ਬੀਚ
 ਸਬੀ ਕਿਛੁ, ਕੇਤਿਨ ਮੈਂ ਤਹਾਂ
 ਮਬ ਮਾਚ ਰਹੀ ਹੋਰੀ ਹੈ॥੩੮॥
 ਕਃ ॥ ਕਹੇ ਬਾਲ ਹੈਕੈ ਬਾਲ
 ਲੀਲਾ ਕਰੈ ਬਾਲਨ ਸੋ, ਛੋਰੈਂ
 ਪਿਚਕਾਰੀ ਦੇ ਦੇ ਗਾਰੀ ਬਰ

ਜੇਰੀ ਕੋ ॥ ਕਹੂੰ ਸ੍ਰਾਂਗ ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਨਾਇ ਲਿਜਾਵੈ,
 ਜਾਕੀ ਛਬਿ ਦੇਖ ਬਾਂਕੀ ਲੇਤ
 ਚਿਤ ਚੇਰੀ ਕੋ ॥ ਕਹੂੰ ਲੈ
 ਗੁਲਾਲ ਮੁਖ ਮਲਤ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ ਡਾਰੈ ਦੇਤ
 ਰੰਗ ਬੇਰੀ ਕੋ ॥ ਏਕੰਕਾਰ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ,
 ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਹੈਕੈ ਖੇਲੈ ਖੇਲ
 ਹੋਰੀ ਕੋ ॥੩੯॥ ਕਃ ॥ ਕਹੂੰ ਲੈ
 ਲਲਿਤ ਲਾਲ ਮਲਤ ਗੁਲਾਲ
 ਭਾਲ, ਕਹੂੰ ਮੁਖ ਮਲੈ ਸਾਟੇ ਲੇਤ

ਬਰ ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕੇਸਰ ਸੋ
 ਮਿਲਜੇ ਆਛੇ ਛਿਰਕ ਗੁਲਾਬ
 ਪੁਨ, ਡਾਰਤ ਗੁਲਾਲ ਕਰੈ
 ਲਾਲ ਚਾਰ ਓਰੀ ਹੈ ॥ ਕੁਮ
 ਕੁਮੇ ਫੈਂਕਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਤਾਕ ਕਹੂੰ, ਓਟ ਕੈ ਬਚਾਵੈ ਕਹੂੰ
 ਲਾਵੈ ਗਾਲ ਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗਾਧ ਏਕੋ ਆਤਮਾ ਅਨੰਤ
 ਰੂਪ, ਕੌਨ ਅੰਤ ਪਾਇ ਸਕੈ
 ਤਾਕੀ ਬਜੰਤ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥੪੦॥ਕ॥
 ਕਹੂੰ ਹਾਥ ਲੈਕੈ ਪਿਚਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭੂ
 ਖੇਲ ਰਹਜੇ, ਕਹੂੰ ਭਾਜ ਚਲੈ

ਕਹੂੰ ਕਰਤ ਨਿਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ
 ਲੈ ਗੁਲਾਬਦਾਨੀ ਛਿਰਕੈ
 ਗੁਲਾਬ ਆਛੇ, ਡਾਰ ਕੈ ਗੁਲਾਲ
 ਲਾਲ ਕਰਤ ਸਭੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਕਤਹੂੰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਬਾਂਟਤੋ
 ਅਤਰ ਫਿਰੈ, ਕਹੂੰ ਕੁਚ ਕਾਮਨੀ
 ਕੇ ਕਰੈ ਝਕਝੋਰੀ ਹੈ ॥ ਏਕੋ
 ਹੂੰ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਖੇਲਤ ਅਨੂਪ
 ਖੇਲ, ਕਹੂੰ ਮਿਲ ਮੀਤਨ ਸੋ
 ਕਰੈ ਹੋਰੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੧ ॥
 ਕਃ ॥ ਕਹੂੰ ਲਾਲ ਲਲਿਤ
 ਗੁਲਾਲ ਲੈਕੈ ਡਾਰ ਰਹਯੋ, ਕਹੂੰ

ਮਨ ਭਾਵਤੀ ਸੁ ਕਰੈ ਬਰ
 ਜੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਪਿਚਕਾਰੀਨ
 ਕੀ ਧਾਰੈਂ ਸੋਂ ਭਿਗੋਇ ਰਹਜੇ,
 ਕਹੂੰ ਤਾਕ ਤਾਕ ਕੁਮਕੁਮੇ ਦੇਤ
 ਛੋਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿ੍ਗ
 ਰਾਜ ਹੋਜ ਮੈਂ ਧਕੇਲੈਂ ਕਹੂੰ,
 ਕਹੂੰ ਮੁਖ ਚੂਮ ਚੂਮ ਛੋਰ ਦੇਤ
 ਗੋਰੀ ਹੈ ॥ ਕੌਤਕ ਅਨੰਤ ਏਕੋ
 ਕਰ ਰਹਜੇ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ, ਐਸੀ
 ਭਾਂਤ ਆਤਮ ਹੀ ਖੇਲ ਰਹਜੇ
 ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਕਥਿਤ ॥
 ਮੀਤਨ ਸੋਂ ਮਿਲ ਮਿਲ ਕਹੂੰ

ਹੋਰੀ ਗਾਇ ਰਹਜੇ, ਕਹੂੰ ਆਪ
 ਨਾਚੈ ਐ ਨਚਾਵੈ ਚਿਤ ਚੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਮਦਰਾਪੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ
 ਆਮਿਖ ਕੈ ਧ੍ਰਾਪੀ, ਕੰਚਨੀ ਕੋ
 ਜਾਪੀ ਕਹੂੰ ਬਨਜੇ ਕੁਲ ਬੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਕਤਹੂੰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਸੰਤਨ ਕੋ ਸੰਗ ਕਰੈ, ਪਛਤ
 ਕਬਿਤ ਕਹੂੰ ਭੇਦ ਬ੍ਰਿਤੀ ਵੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ਕੇਸਰੀ ਗੁਲਾਬ ਕਹੂੰ
 ਛਿਰਕੈ ਛਬੀਲੋ ਛੈਲ, ਡਾਰ ਕੈ
 ਗੁਲਾਲ ਪਾਛੇ ਕਹੈ ਹੋਰੀ ਹੋਰੀ
 ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਕਃ ॥ ਕਹੂੰ ਢੋਲ

ਫਿਮਫਿਮ ਬਜਾਰਨਮੈਂ ਬਜਾਵੈ,
 ਗਾਵੈ ਗੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਂ ਅਨੰਦ
 ਦੇਤ ਬਾਤਮਾ॥ ਕਹੂੰ ਹਾਥ ਖੰਜਰੀ
 ਲੈ ਕੰਜਰੀ ਨਚਾਇ ਰਹਜੇ, ਭਰੈ
 ਸੁਰ ਸਾਥ ਜਾਨੈ ਨਾਤਮਾ ਅਨਾ-
 ਤਮਾ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ
 ਕਹੂੰ ਕਹੈ ਭੜੁਆ ਹੈ, ਕਹੂੰ ਖਿਝ
 ਪਰ ਕਹੂੰ ਸੀਤਲ ਹੈ ਗਾਤਮਾ
 ॥ ਕਤਹੂੰ ਗੁਲਾਲ ਲਾਲ ਡਾਰ
 ਹੋਰੀ ਹੋਰੀ ਕਰੈ, ਐਸੀ ਭਾਂਤ
 ਹੋਰੀ ਖੂਬ ਖੇਲਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ॥੪੪॥ ਕ:॥ ਜੈਸੇ ਉੜਾੜਾੜਾ

(੮੭)

ਸਾਰੇ ਅਛਰ ਹੈਂ ਏਕ ਸਜਾਹੀ,
ਬੁਦਬੁਦਾ ਫੋਨ ਏਕੋ ਪਾਨੀ
ਜਜੋਂ ਸਭੋਰੀ ਹੈ ॥ ਏਕੋ ਜਜੋਂ
ਸਬਦ ਸਿਰੀਰਾਗ ਨਾਨਾ ਰਾਗ
ਭੇਦ, ਭਾਂਜਨ ਜਜੋਂ ਬਜੰਤ ਭਾਵ
ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨ ਛੋਰੀ ਹੈ॥ ਸੰਤ ਸੁਖੀ
ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਤੋਮਰ ਤੁਪਕ ਅਸੀ,
ਆਯਧੁ ਅਨੇਕ ਲੋਹ ਰੂਪ ਤਾਨ
ਤੋਰੀ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਏਕੋ ਤੈਸੇ, ਵੈਕੈ
ਘਟ ਘਟ ਸੋਈ ਖੇਲ ਰਹਜੇ
ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੫ ॥ ਕ: ॥ ਏਕੋ

(੮੮)

ਆਦਿ ਅਲਖ ਅਨੇਕ ਬਨੇ
ਇਛਾ ਫੁਰੀ ਕੀਨੇ ਤੱਤ ਬਿਦਯਾ
ਲੋਕ ਬੀਚ ਮਾਯਾ ਗੋਰੀ ਕੇ ॥
ਚਾਰ ਜੁਗ ਸਾਜੇ ਸੁ ਪਰਪੰਚ
ਕੀ ਮਿਜਾਦਾਠਟੀ, ਬੇਦਕੀ ਪਰ-
ਪਾਟੀ ਮੋਖ ਘਾਟੀ ਚੀਤ ਚੋਰੀ
ਕੇ ॥ ਸੰਤ ਕਵਿ ਸਿਸਰ ਕੇ ਅੰਤ
ਬੀਚ ਹੋਰੀ ਰਚੀ, ਕੇਸਰ ਗੁਲਾਬ
ਲੈ ਗੁਲਾਲ ਭਰ ਝੋਰੀ ਕੇ ॥
ਪੁਰ ਪੁਰ ਧਾਮ ਧਾਮ ਫਾਗ ਧੁਮ
ਧਾਮ ਮਾਰੀ, ਆਤਮਾ ਅਨੰਤ ਰੂਪ
ਖੇਲੈ ਖੇਲ ਹੋਰੀਕੇ ॥ ੪੬ ॥ ਕ: ॥

(੮੬)

ਕਹਾਂ ਅੰਤ ਸ੍ਰਾਮੀ ਬਜੰਤ ਕਹਿ
ਕਹਿ ਗਏ ਸੰਤ, ਤਉ ਕਿਛੁ
ਕਹਿਬੇ ਕੋ ਫੁਰੀ ਬ੍ਰਿਤ ਮੋਰੀ
ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬਨਜੋਂ ਭਾਂਡ ਕਹੂੰ
ਰਾਂਡ ਕਹੂੰ ਕਾਟੇ ਲਾਂਡ, ਪੰਡਤ
ਕਹੂੰ ਕਰੋ ਚਰਚਾ ਨ ਥੋਰੀ ਹੈ
॥ ਕਹੂੰ ਹੈ ਵੇਦਾਂਤੀ ਪਛੈ ਕਬਿਤ
ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਹੂੰ ਬਨਜੋਂ
ਖਿਮਾਵੰਤ ਕਹੂੰ ਬਨਜੋਂ ਸ਼ੋਰੀ
ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਸ਼ੋਕ ਕਹੂੰ ਦੇਤ
ਹੈ ਅਸ਼ੋਕ ਓਕ, ਆਤਮਾ ਅਨੰਤ
ਹੈ ਮਚਾਇ ਰਹਜੇ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥

੪੭ ॥ ਕ: ॥ ਸੁਨੀਓਂ ਬਰਨ
 ਪਜਾਰੇ ਸਭੀ ਤੁਮ ਕਾਨ ਦੈਕੈ,
 ਜਗਤ ਮੈਂ ਜੀਵਨੇ ਕੀ ਆਯੁ
 ਅਤਿ ਥੋਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਲਖਿ
 ਲੀਜੈ ਏਕੋ ਆਤਮਾ ਅਨੰਤਰੂਪ,
 ਕਹੂੰ ਭੇਦ ਵਾਦੀ ਕਹੂੰ ਭੇਦ ਬ੍ਰਿਤੀ
 ਫੇਰੀ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਕਵਿ ਕਹੂੰ ਨਿਜ
 ਲੀਲਾ ਕਰੈ ਬਾਲਨ ਸੋਂ, ਹਸਿ ਕੈ
 ਹਸਾਵੈ ਕਹੂੰ ਹਿਤ ਚਿਤ ਚੋਰੀ ਹੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਿਵ ਰਮਾ ਕੰਤ ਪਾਵਤ
 ਨ ਜਾਕੇ ਅੰਤ, ਐਸੀ ਪਰ ਪੂਰਨ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੪੮ ॥

ਕ: ॥ ਮੂਢਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਅਤਿ
ਸ਼ੇਰੀ ਕੁਲ ਦੇਤ ਬੋਰੀ, ਸੰਤਨ
ਕੀ ਸਾਂਤਿ ਦੇਤਿ ਕੁਲਕੀ ਉਧੋਰੀ
ਹੈ ॥ ਤਾਮੈਂ ਬਕਥਾਦ ਹੋਤ ਯਾ
ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਥਾਦ ਹੋਤ, ਤਾ ਮੈਂ ਹੈ
ਬਿਖਾਧ ਯੇਹ ਬਿਖਾਧਦੇਤਿਛੋਰੀ
ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜਤਾਮੈ
ਨਾਮ ਪਰੈ ਲੁਚ, ਯਾ ਮੈਂ ਸੰਤ
ਪਦ ਉਚ ਮਹਿਮਾ ਨ ਬੋਰੀ ਹੈ ॥
ਤਾਂਤੇ ਜਮ ਦੁਾਰ ਜਾਇ, ਲੇਤਿ
ਹੈ ਛੁਰਾਇ ਯੇ ਤੋ, ਆਛੀ ਹੈ
ਸੁ ਖੇਲੋ ਕਹੋ ਧੰਨ ਸੰਤ ਹੋਰੀ ਹੈ

॥ ੪੯ ॥ ਕ: ॥ ਵੈ ਤੋ ਰਾਗ ਦ੍ਰੁਖ
ਕਰੈ ਏ ਤੋ ਰਾਗ ਦ੍ਰੁਖ ਹਰੈ, ਤਾਮੈਂ
ਮੰਦ ਬੈਨ, ਭਲੇ ਬੈਨ ਯੇ ਧ-
ਰੋਰੀ ਹੈ ॥ ਖਿਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾਮੈਂ
ਸਦਾਹੈ ਅਨੰਦ ਯਾਮੈਂ, ਤਾਮੈਂ ਅਪ
ਜਸ, ਯੇ ਤੋ ਜਸ ਕੀ ਭਰੋਰੀ ਹੈ ॥
ਨਿਰਖ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਤਾਂਤੇ
ਬੁਧਿਵਾਨ ਤ੍ਰਸੈ, ਯਾਮੈਂ ਮਿਲਹਸੈਂ
ਗਹੈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਡੋਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੋ
ਤੁਮ ਮਨੋਂ ਛੋਰ ਹੋਵੋ ਸਭੀ ਇਤ
ਓਰ, ਫੀਕੀ ਹੋਰ ਹੋਰੀ ਨੀਕੀ
ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਰੀ ਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਕ:

॥ ਪਾਂਚੇਂ ਜੋ ਵਿਖੇ ਹੈਂ ਯਾਕੀ ਡਿਮ
ਡਿਮ ਬਾਜ ਰਹੀ, ਐਸੇ ਨਾਦ ਬਾਦ
ਮੈਂ ਨ ਜਾਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ਡੋਲੀ ਹੈ ॥
ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਜੇ ਕੁਰੰਗ ਨਿਜ
ਰੰਗ ਦੇਤ, ਉਦ ਬਿਬੇਕੀ
ਕੀ ਨ ਹੋਤ ਜੋ ਕਲੋਲੀ ਹੈ ॥
ਰੰਗਜੋ ਸੋ ਅਦ੍ਵੈਤ ਕੇ ਗੁਲਾਲ
ਸੋਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਜਾਨਜੋਂ ਜਿਨੈਂ ਤਾਕੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
ਗੋਲੀ ਹੈ ॥ ਛਬਿ ਤਾਂ ਅਮੋਲੀ
ਸੁਧ ਬੋਲੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੋਲੀ,
ਸੁਨੋ ਸਭ ਕਾਨ ਦੈਕੈ ਤਾਕੀ ਧੰਨ

ਹੋਲੀ ਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਕਃ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੁ ਕੋ ਜਾਕੇ ਰਿਦੇ ਉਪਦੇਸ
 ਛਿਨਛਿਨੇ, ਚਿਤਵਤ ਚੀਤ ਜੈਸੇ
 ਪਾਨ ਕੋ ਤੰਬੋਲੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਤਾਂ
 ਅਮੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਤਾਂਧੈ ਵਾਰ
 ਘੋਲੀ, ਕਾਮਾਦਿਕ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਨ
 ਹੋਤ ਜੋ ਕਲੋਲੀ ਹੈ ॥ ਜਿਨੈਂ
 ਭੇਦ ਭਾਵ ਭੰਜੋ ਧੰਨ ਸੋਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਗਜਾਨਕੋ ਗੁਲਾਲ ਡਾਰਜੋ
 ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾਹਿ ਡੋਲੀ ਹੈ ॥ ਮਹਾਂ
 ਵਾਕ ਕੇਸਰ ਸੋਂ ਪੇਮ ਕੇ ਗੁਲਾਬ
 ਰੰਗਜੋ, ਐਸੀ ਖੇਲ ਖੇਲੈ ਜੋ

(੬੫)

ਤਿਸੀ ਕੀ ਧੰਨ ਹੋਲੀ ਹੈ ॥੫੨॥
॥ ਕਃ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਧਿਆਨ ਕੇ
ਗੁਲਾਬ ਕੋ ਛਿਰਕ ਲੀਜੈ,
ਆਤਮਾ ਨ ਦੂਰ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਸਦਾ
ਕੋਲੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ
ਮੈਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਕੋ ਗੁਲਾਲਕਾਢੇ,
ਰਾਵਰੇ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਯਾ ਗੁਲਾਲ
ਭਰੀ ਝੋਲੀ ਹੈ ॥ ਕਹਿਤ ਨਿਹਾਲ
ਸਿੰਘ ਬੋਲੇ ਸਭੀ ਅਹੰਬੂਹਮ,
ਸਾਖਾ ਚੰਦ ਨਜਾਈਂ ਮਤਿ
ਉਤਮ ਵਿਚੋਲੀ ਹੈ ॥ ਇਸਬਿਧ
ਹੋਵੇ ਲਾਲ ਐਸੇ ਨਾ ਮਿਲੈਗੇ

ਕਾਲ, ਜਗਤ ਕੀ ਝੂਠੀ, ਸਾਚੀ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਹੋਲੀ ਹੈ ॥ ੫੩ ॥
 ਕਃ ॥ ਤੋਲੀ ਹੈ ਤਰਾਜੂ ਬੀਚ
 ਬੁਧੀ ਕੇ ਮਹਾਂਨ ਜਨੇ, ਲੋਕ
 ਪਰਲੋਕ ਬਾਤ ਪਾਮਰ ਕੀ ਪੋਲੀ
 ਹੈ ॥ ਮਦਰਾ ਕੇ ਪਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸਰ
 ਗੁਲਾਬ ਫੈਂਕੇ, ਝੂਠੇ ਰਾਗ ਰੰਗ
 ਬਾਨੀ ਬੋਲਤ ਕੁ ਬੋਲੀ ਹੈ । ਜੇ
 ਨਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘਾ ਸਾਧੂਓਂ
 ਕੇ ਸੰਗ ਬਿਨਾ, ਤਾਕੀ ਇਤਉਤ
 ਸਦਾ ਰਹੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਡੋਲੀ ਹੈ ।
 ਟੋਲੀ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਯੇ ਅਮੋਲੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਿਚੋਲੀ, ਸੰਤਨ ਕੋ
 ਸੰਗ ਕਰੋ ਸਫਲੀ ਹੂੰ ਹੋਲੀ ਹੈ
 ॥ ੫੪ ॥ ਕਃ ॥ ਚਫਜੋ ਚਾਰ
 ਚੇਤਨ ਬਸੰਤ ਰਿਦੇ ਸੰਤਨ ਕੇ,
 ਹਿੰਦੇ ਕੇ ਹੁਲਾਸ ਬੋਲੈ ਸੁਧ
 ਬ੍ਰਹਮ ਬੋਲਾ ਹੈ। ਨਿਜਾਨੰਦ ਖੇਲ
 ਬੇ ਕੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਬੀਰ,
 ਮਹਾਂਵਾਕ ਕੇਸਰੀ ਅਨੂਪ ਰੰਗ
 ਘੋਲਾ ਹੈ। ਛਿਰਕਜੋ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਉਤਮ ਜਗਜਾਸੀਓਂ ਪੈ,
 ਗਜਾਨ ਕੋ ਗੁਲਾਲ ਫੈਂਕਜੋ
 ਨੀਕੋ ਜੋ ਅਮੋਲਾ ਹੈ। ਸੁਨੋ ਸਾਧ

(੯੮)

ਸੰਗਤ ਸੁਣਤ ਆਜ ਖਾਲਸਾਜੀ,
ਜਗਤ ਕੀ ਹੋਲੀ ਔਰ ਸੰਤਨ
ਕਾ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੫੫॥ ਕਃ ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਫਾਗ ਦੀਨੋ ਕਹੂੰ
ਬਡੇ ਭਾਗ, ਸਾਧਨ ਸਪੰਨ ਅਧਿ-
ਕਾਰੀ ਸਿਖ ਡੋਲਾ ਹੈ । ਚਿੱਤ
ਚੀਰ ਉਜਲ ਕੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨ, ਫੈਂਕਯੋ ਮਹਾਂਵਾਕ ਕੋ
ਗੁਲਾਲ ਜੋ ਅਮੋਲਾ ਹੈ । ਭਏ
ਸੁਧੀ ਲਾਲ ਯੋਂ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ
ਦਾਸ ਕਹੇ, ਅਹੰਬ੍ਰਹਮ ਯਾਂ ਤੁਲ
ਉਤਮ ਨ ਬੋਲਾ ਹੈ । ਟੋਲਾ

(੯੯)

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮੋਖ ਪੰਥ ਨਾਮ ਜਪੋ
ਪਯਾਰੇ, ਉਚੀ ਸੁਰ ਸਾਰੇ ਕਹੋ
ਸੰਤਨ ਕੋ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੫੬ ॥
ਕਃ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁ ਵੇਲੇ ਸੰਤ
ਜਪਤ ਅਭੇਦ ਜਾਪ, ਦੇਹ ਭਿੰਨ
ਭਾਸੈ ਭਿੰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅਮੋਲਾ ਹੈ
। ਛਿਲਕੇ ਸੇ ਤੰਦਲੁ ਜਜੋਂ ਅਸੀ
ਜੈਸੇ ਮਜਾਨ ਹੂੰ ਤੇ, ਜੈਸੇ ਦੇਵ
ਦੇਵਲੇ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੂੰ ਨਿਰੋਲਾ
ਹੈ । ਫੂਲ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
ਨਿਰਾਕਾਰ ਵਾਸਨਾ ਜਜੋਂ, ਤੈਸੇ
ਅਯੰਆਤਮਾ ਜੋ ਦੇਹਮੈਂ ਅਤੋਲਾ

(੧੦੦)

ਹੈ । ਹਰਿ ਜੀ ਨੇ ਰਚਯੋ ਹਰਿ
ਮੰਦਰ ਸਰੀਰ ਏਹ, ਆਪਹ ਸੁ
ਯਾਕੇ ਬੀਚ ਖੇਲ ਰਹਯੋ ਹੋਲਾ
ਹੈ ॥ ੫੭ ॥ ਕਃ ॥ ਸੁਨੋਂ ਸੰਤ
ਪਯਾਰੇ ਮੈਂ ਤਿਹਾਰੇ ਹੇਤ ਵਾਕ
ਕਹੋਂ, ਆਤਮਾ ਨ ਲਖਯੋ ਜਿਨੈਂ
ਸੋਈ ਬਡੇ ਲੋਲਾ ਹੈ । ਅਬ ਤੂੰ
ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਤਕਾਲ ਪਛੁਤਾਇ
ਤਾਇਜੋ, ਸੁ ਤਾ ਕੋ ਸੀਸ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਕਰੇ ਜਬ ਪੋਲਾ ਹੈ । ਸੰਤ
ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਗਰਾਜ ਸੰਤਨ
ਕੋ ਸੰਗ ਕੀਜੈ, ਲੀਜੈ ਲਖ

(੧੦੧)

ਆਤਮਾ ਕੌ ਦੀਨ ਬੋਲ ਬੋਲਾਹੈ ।
ਤਾਕੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਹੋਹਿੰਗੇ
ਜਰੂਰ ਸਦਾ ਉਚੀ ਸੁਰ ਕਹੈ
ਗੋ ਸੰਤਨ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੫੮ ॥
ਕ: ॥ ਕੀਨੇ ਹੈਂ ਬਡਯੋਂ ਨੇ ਉਪ
ਕਾਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਯੋ, ਭਲੀ
ਭਾਂਤ ਬੁਧਿ ਕੀ ਤਰਾਜੂ ਬੀਚ
ਤੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਹੈ
ਨ ਯਾਕੌਂ ਜਿਨ ਖੋਜਯੋ ਤਾਕੇ,
ਮਨ ਚਿਤ ਨੈਨੋਂ ਮੈਂ ਅਗਜਾਨ
ਰਹਯੋ ਫੋਲਾ ਹੈ ॥ ਦਾਰੂ ਸੰਤ
ਸੰਗ ਜਿਨ ਕੀਨੇ ਹੈ ਨਿਹਾਲ

ਸਿੰਘ, ਸੁਧ ਦਿਸਦਿ ਭਈ
ਦੇਖਯੋ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਅਮੋਲਾ ਹੈ ॥
ਭਾਉਣੀ ਹੈ ਪੂਰੀ ਜੇਕੋ ਰਸਨਾ
ਹਿਲਾਇ ਕਹੈ, ਜਗਤ ਕੀ ਹੋਲੀ
ਔਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੫੯ ॥
ਕ: ॥ ਫਾਗਨ ਮੈਂ ਪਰਮ ਅਨੰਦ
ਹੈ ਸੁਹਾਗਨ ਕੋ, ਜਾਂਕੇ ਰਿਦੇ ਘਰ
ਪ੍ਰਭ ਕੰਤ ਜੋ ਅਮੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰਾਮੀ
ਗੁਨਗਾਵਤੀ ਹੈ ਰੀਝਿਕੈ ਰਿਝਾ-
ਵਤੀ ਹੈ, ਪਾਵਤੀ ਹੈ ਨੇਮ ਖੇਮ
ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਅਤੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਜਗ
ਜਿੰਦੜੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਉਤਮ

(੧੦੩)

ਹੈ, ਸੰਤਨ ਕੋ ਸੰਗ ਕਰੇ ਫੈਂਕੇ
ਭੇਦ ਭੋਲਾ ਹੈ ॥ ਰੋਲਾ ਹੈ ਨ
ਰੰਚਹੂੰ ਸੁਖੋਲਾਭੇਦ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ,
ਮੋਖ ਪਦ ਲਹੇ ਕਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ
ਹੋਲਾਹੈ॥੬੦॥ਕ॥ ਮਾਨਸਜਨਮ
ਮਿਲਯੋ ਭਟਕ ਭਟਕਤੇ ਕੋ,
ਲਟਕ ਲਟਕ ਚਲੈ ਜਾਨੈ ਨਾਹਿ
ਭੋਲਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਮੇਰੇ ਸੀਸ
ਪਰ ਫਟਕ ਫਟਕ ਕਰੈ, ਅਟਕ
ਅਟਕ ਰਹਯੋ ਘਰ ਕੇ ਧੰਧੋਲਾ
ਹੈ ॥ ਹਟਕ ਹਟਕ ਰਹੇ ਸੰਤ
ਕਵਿ ਯਾਕੋ ਬੇਦ,ਏਕਹੈ ਉਪਾਉ

ਸੁਨੋ ਪਰਮ ਅਮੋਲਾ ਹੈ ॥ ਡੋਲਾ
 ਹੈ ਨ ਕਬੀ ਜਿਨੈ ਟੋਲਾ ਗੁਰੂ
 ਗੰਥ ਜੀਕੋ, ਪਾਵੋਗੇ ਅਨੰਦ ਕਹੋ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੋ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥
 ਕ: ॥ ਗੁਣਾਵਾਦ ਪ੍ਰਭੁਕੇ ਗੁਲਾਲ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ, ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ
 ਧਯਾਨ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਹੀ ਅਮੋਲਾ
 ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਸਾਮੀ ਕੀ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ,
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੈ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਕੋ ਢੰਢੋਲਾ ਹੈ ॥ ਨਿਕਸਯੋ
 ਸਿਧਾਂਤ ਯਹੀ ਸਭ ਕੋ ਨਿਹਾਲ

ਸਿੰਘ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਂ ਅਭੇਦ ਜੀਵ
 ਯਾਮੈਂ ਨਾਹਿ ਰੋਲਾ ਹੈ ॥ ਸਭੀ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਖ ਨਖ ਸਿਖੋਂ
 ਲਾਲ ਭਏ, ਉਚੀ ਸੁਰ ਕਹੇ
 ਸਭੀ ਸੰਤਨ ਕੋ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੬੨ ॥
 ਕ: ॥ ਗੁਨਨ ਕੋਸਿੰਧ ਜੋ ਅਸੰਗੀ
 ਸਦਾ ਵਯੋਂਮ ਵਤ, ਸਭਕੇ ਉਰੇ-
 ਤਰ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰੋਲਾ ਹੈ ॥
 ਭਨਤ ਅਛੇਦ ਬੇਦ ਭੇਦ ਹੂੰ
 ਅਭੇਦ ਹੈਂ, ਅਕਲੇਦਹੂੰ ਅਦਾਹਜ
 ਉਤਮੋਂ ਨੇ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥
 ਨਜਾਈਂ ਕੰਠ ਭੂਖਨਕੀ ਮਿਲਤ

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ ਡੀਗਨ ਨ ਡੋਲਾ ਹੈ
 । ਵਿਖੇ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਹੈਂ ਖੇਲ ਰਹੀ
 ਸਾਖੀ ਰੂਪ ਹੈ ਕੈ ਆਪ ਦੇਖ
 ਰਹਜੇ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੬੩ ॥
 ਭਵਿਖਤੀ ਮੁਦਾਮੀ ਹੋਰੀ ਕੋ
 ਕਃ ॥ ਬਾਜਤੇ ਰਹੈਂ ਗੋਚਾਰੋਂ ਬੇਦਜੇ
 ਨਗਾਰੇ ਭਾਰੇ, ਸੰਤ ਜਨ ਸੁਨਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਮੋਦ ਮੇਲਤੇ । ਛਕਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਗਜਾਨ ਮਦਰਾ ਕੈ ਆਠੇ
 ਜਾਮ, ਦੇਖਤੇ ਰਹੈਂਗੇ ਨਾਚ

ਇੰਦਿਆਂ ਕੋ ਕੇਲਤੇ । ਫੈਂਕਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੋ ਗੁਲਾਲ
 ਲਾਲ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਾਦ ਕੋ
 ਰਹੈਂਗੇ ਧਕੇਲਤੇ । ਝੂਲਤੇ
 ਰਹੈਂਗੇ ਨਿਜਾਨੰਦ ਕੇ ਅਨੰਦ
 ਐਸੇ, ਸੰਤ ਜਨ ਸਦਾ ਹੀ
 ਰਹੈਂਗੇ ਹੋਰੀ ਖੇਲਤੇ ॥ ੬੪ ॥
 ਹੋਲੇ ਕੋ ॥

ਕਃ ॥ ਭੋਲਾ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵ
 ਆਨ ਕੋ ਬਖਾਨਤ ਹੈ, ਨਾਕ ਅੰ
 ਪਤਾਲ ਬੀਚ ਪਰਜੇ ਕਾਂਕੇ ਰੋਲਾ
 ਹੈ । ਲਾਲ ਲਾਲ ਧੂਰ ਮੋਰੇ

ਲੋਚਨ ਮੈਂ ਆਨ ਪਰੀ, ਬਾਜਤ
 ਹੈ ਦੁੰਦਭੀ ਨਗਾਰ ਆਨ ਢੋਲਾ
 ਹੈ। ਨਾਰ ਕੋ ਨਿਵਾਇ ਨੀਵ
 ਦੇਵ ਹੂੰ ਦਰਸ ਕੀਨੋ, ਕਵਿ
 ਬਿਸ਼ਨਦਾਸ ਹੂੰ ਕਬਿਤ ਯਾਹਿ
 ਖੋਲਾ ਹੈ । ਦੇਵ ਹੂੰ ਕਹਿਨ
 ਲਾਗਯੋ ਸੁਨੋਮਹਾਂ ਦੇਵ ਆਜ, ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੋ
 ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕਃ ॥ ਕੀਨੀ
 ਨ ਬਿਲੰਬ ਤਾਤਕਾਲ ਹੂੰ ਰਮੇਸ
 ਦਾਸ, ਨਾਦੀਆ ਕਿਲਾਸ
 ਬਾਸ ਜਾਇ ਨਿਜ ਖੋਲਾ ਹੈ ।

(੧੦੯)

ਲਾਦਲੀ ਸੁਰੰਗ ਭੰਗ ਗਰ ਮੈਂ
ਭੁਜੰਗ ਡਾਰ, ਡਮਰੂ ਬਜਾਇ
ਨਾਦ ਨਗ ਜਾਕੋ ਬੋਲਾ ਹੈ ।
ਚਾਲਰੀ ਉਤਾਲ ਚਾਲ ਆਜਹੂ
ਪਹੂਚੈ ਜਾਇ, ਦੇਖੈ ਜਾਇ ਕੇਸਰ
ਗੁਲਾਬ ਬੀਚ ਘੋਲਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ
ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਬਾਰ ਬੀਚ
ਪਜਾਰੀ ਆਜ, ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗੁਣਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਹੋਲਾ ਹੈ॥ ੨॥
ਕਬਿਤ ॥ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘ ਚਾਰੋਂ ਓਰ
ਚੌਪ ਚਿਤ ਧਾਰ ਕਰ, ਤਨਜੇ ਹੈ
ਬਿਤਾਨ ਸੁਛ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਖੋਲਾ

(੧੧੦)

ਹੈ ॥ ਛਿਰਕੈ ਛਬੀਲੇ ਛੋਰ ਛੋਰ
ਪਿਚਕਾਰ ਧਾਰ, ਕੇਸਰ ਕੇ ਬੀਚ
ਹੁ ਗੁਲਾਬ ਖੂਬ ਘੋਲਾ ਹੈ ॥
ਭਨਤ ਰਮੇਸਦਾਸਉਡਤਗੁਲਾਲ
ਲਾਲ, ਲਾਲ ਲਾਲ ਕੀਯੋ ਹੈ
ਦੀਵਾਨ ਮੁਖ ਬੋਲਾ ਹੈ ॥ ਹੋਵੈਗੋ
ਨਿਹਾਲ ਜੋਉ ਕਹੈਗੋ ਪੁਕਾਰ
ਕਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਹੋਲਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥

(੧੧੧)

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਵਾਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ
ਲਿਖਯਤੇ ॥ ਛਪਯਾ ॥ ਤਰਨ
ਬੰਸ ਅਵਤੰਸ ਕਲਪਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾਨ
ਪ੍ਰਦਾਯਕ ॥ ਕਰਨ ਬੋਧ ਅਵਿ-
ਰੋਧ ਯੋਧ ਗਨ ਨਿਪ ਪਤਿ
ਨਾਯਕ ॥ ਧਰਨ ਧੀਰ ਗੰਭੀਰ
ਬੀਰ ਰਨ ਮੰਡਲ ਪੰਡਤ ॥
ਸਰਨ ਸੂਰ ਜਸੁ ਪੂਰ ਭੂਰ
ਭੁਵਿ ਖਲਜਨ ਖੰਡਤ ॥ ਆਭਾ

ਆਪਾਰ ਆਗਾਰ ਨਿਧਿ, ਚਾਰ
 ਚਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥ ਜਜ
 ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਮਜ,
 ਬਿਘਨ ਕੁੰਭ ਕੁੰਭਨ ਹਰਨ ॥
 ੧ ॥ ਕ: ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਜੋਤ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ, ਤਾਂਕੀ
 ਜੋਤ ਤਥਾ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਬਿਚਾ-
 ਰਜੋ ਹੈ ॥ ਵਾਂਕੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਤਾਂਕੀ ਗੁਰੂ ਪਾਰਥ ਜੀ,
 ਤਜੋਂ ਹਰ ਗੁਬਿੰਦ ਜੂ ਕੀ ਹਰਿ
 ਰਾਉਚਾਰਜੋ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਖੁਸ਼ੀ
 ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਤਾਂਕੀ ਜੋਤ ਹਰਿ

(੧੧੩)

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਵਾਂਕੀ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦ੍ਰ
ਗਜਾਨ ਜਾ ਪ੍ਰਚਾਰਜੇ ਹੈ ॥
ਤਾਕੀ ਜੋਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਜੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਗੁਬਿੰਦਸਿੰਘ, ਪਟਨੇਸ਼ਹਿਰ
ਬੀਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਜੇ ਹੈ ॥
੨॥ ਕਃ ॥ ਸਦਾ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜੀ
ਕੋ ਸੋਢੀ ਹਰਿਦਾਸ ਹੁਤੇ, ਤਾਂ
ਤਨਜ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਨਾਮ
ਚਾਰਜੇ ਹੈ ॥ ਤਾਂਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ
ਬਨਜੇ ਪਾਰਥ ਐ ਤਾਂਕੋ ਨੰਦ,
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਭਜੇ ਗੁਰੂ
ਯੈਂ ਬਿਚਾਰਜੇ ਹੈ ॥ ਯਾਂਕੋ ਸੁਤ

(੧੧੪)

ਗੁਰੂ ਬਨਜੇ ਜਾਂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ
ਨਾਮ, ਤਾਂਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨੈ ਸਿੰਘ
ਸੰਝਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਜੇ ਹੈ ॥
ਸੋਧ ਸੋਧ ਸੰਮਤ ਸਤਾਰਾਂ ਸੈ
ਤੇਈਸ ਲਿਖਜੇ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਗੁਬਿੰਦਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਜੇ
ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਃ ॥ ਟਾਰਜੇ ਜਾਂ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਕੇ ਭਾਰ ਮਾਰਕੈ ਮਲੇਛਨ
ਕੋ, ਧਿਖਨਾ ਅੰ ਧਿਆਨ ਧੀਰ
ਧਰਮ ਬਿਥਾਰਜੇ ਹੈ ॥ ਜਾਰਜੇ
ਦੂਤ ਭਾਵ ਜਾਂ ਨਿਹਾਰਜੇ ਘਟ
ਘਟੇ ਬ੍ਰਹਮ, ਰੂਪ ਰੇਖ ਰਹਿਤ

ਅਕਾਲ ਹੀ ਉਚਾਰਯੋ ਹੈ ॥
 ਤਾਰਯੋਜਾਂ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘਸਿਖਨ
 ਕੰ ਗਿਆਨ ਦੈਕੈ, ਯਥਾਯੋਗ
 ਬਜਵਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪੰਥ ਪਾਰਯੋ
 ਹੈ ॥ ਪੋਖ ਸੁਦੀ ਸਪਤਮੀ ਮੈਂ
 ਪਟਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੀਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਯੋ
 ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਕਃ ॥ ਕੀਨੋ ਹੈ
 ਅਧਿਕ ਜਿਨੈ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤਾਪ
 ਪੰਜ, ਨਾਮ ਗੁਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ
 ਗਿਆਨ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ਹੈ ।
 ਸਾਜੇ ਪੰਥ ਰੂਚ ਮੈਂ ਝੁਲਾਯੋ ਹੈ

(੧੧੬)

ਧਰਮ ਝੰਡਾ, ਹਾਥ ਗਹਿ ਝੰਡਾ
ਬਲ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਛੀਨੇ ਹੈ ॥
ਰਸਨਾ ਹੈ ਏਕ ਗੁਨ ਬਿਅੰਤ
ਹੈਂ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ, ਫੈਲਯੋ ਜਸੁ
ਚਹੂੰ ਚਕ ਐਸੋ ਦਾਨ ਦੀਨੇ ਹੈ ॥
ਭੂਮ ਭਾਰ ਟਾਰਬੇ ਕੋ ਜਗ ਕੇ
ਉਧਾਰਬੇ ਕੋ, ਕਲਿ ਅਵਤਾਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੀਨੇ
ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕਃ॥ ਸਤਾਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸ੍ਰੀ
ਸਮਾਨ ਤੇ ਵਿਸੇਖ ਭਈ, ਆ-
ਗਜਯੋ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤੇ ਉਚ-
ਰੱਤਾ ਹੈ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਧਨੀ

ਜਾਕੀ ਬਨੀ ਠਨੀ ਅਨੀ ਘਨੀ,
 ਨਿਰਾ ਕਾਰ ਮੱਤਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰ
 ਕੋ ਲਖੱਤਾ ਹੈ ॥ ਨਿਗਮ ਨਿਹਾਲ
 ਸਿੰਘ ਬਿਦਯਾ ਪੁੰਜ ਕੋ ਧਰੱਤਾ,
 ਸਰਨਾਗਤਿ ਜਾਨ ਰੱਛਪਾਲ
 ਕੋ ਕਰੱਤਾ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੁਬਿੰਦਜੀਕੋ ਪੋਤਰਾ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ, ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀ ਕੋਆਨ
 ਬਨਯਾ ਨੱਤਾ ਹੈ ॥ ੬ ॥
 ਕਥਿਤ ॥ ਦੇਵ ਵਯਾਸ ਵਾਕ ਤੇ
 ਅਦਵੈਤਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੀ, ਨ ਤੇ
 ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੋ ਦਵੈਤਤਾਈ

ਜਟਤੀ ॥ ਚਾਰ ਦੂ, ਬੁਨ ਕੀਨੇ
 ਏਕਬ੍ਰਹਮ ਦਰਸਾਇ, ਭੇਸਬ੍ਰਹਮ
 ਚਰਜ ਦੀਨੋ ਜੋ ਨ ਹੋਇਘਟਤੀ
 ॥ ਗਵਾਲ ਕਵਿ ਕਹੈ ਪੰਥ
 ਖਾਲਸਾ ਅਖੰਡ ਮੰਝਯੋ, ਲਾਲਸਾ
 ਕੋ ਪੁਰਨ ਕਰੈ ਦਾ ਹੈ ਸੁ ਝਟਤੀ
 ॥ ਹੋਏ ਜੋ ਨ ਐਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ
 ਿਘ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋ ਨ ਕਲਿ
 ਕਾਲ ਕੀ ਕਰਾਲਤਾਈ ਕਟਤੀ
 ॥ ੭ ॥ ਕਃ ॥ ਚੰਦਨ ਚਮਰਚੰਦ
 ਚਾਂਦਨੀ ਚਰਾਗਨ ਸੀ ੧੩ਤੀ
 ਹਾਸ ਹੀਰਨ ਸੀ ਹੰਸੀ ਹਰਹਾਰ

(੧੧੯)

ਸੀ ॥ ਛਾਤੋ ਦਧਿ ਛੀਰਧ ਸੀ
ਨਾਰਦ ਸੀ ਪਾਰਦ ਸੀ, ਸਾਰਦਾ
ਸਰਦ ਸੰਖ ਬਾਰਦ ਬਿਚਾਰ ਸੀ
॥ ਕੇਸਰੀ ਨਿਹਾਲ ਮਹਾਰਾਜੈ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਕੀਰਤਿ
ਤਿਹਾਰੀ ਸ੍ਰੋਤ ਰੂਪੇ ਕੇ ਪਹਾਰ

ਸੀ ॥ ਕੈਰਵ ਸੀ ਕੁੰਦ ਸੀ
ਕਪੂਰ ਸੀ ਕਪਾਸ ਕਾਸ ਧੌਲੀ
ਧੇਨ ਧੂਪ ਸੀ ਸੁਧਾ ਸੀ ਗੰਗ
ਧਾਰ ਸੀ ॥ ੮ ॥

